

KURJER WILEŃSKI

NIEZALEŻNY DZIENNIK DEMOKRATYCZNY

Dziś w numerze:

Kongres mniejszości narodowych. — Bajan prowadzi nadal. — Dokoła kuli ziemskiej bez lądowania. — Dyrektor banku „Rola” przed sądem. — O tłumienie gruźlicy bydła. — Mecz Wilno—Ryga. — Na Porubanek!

Traktat porozumienia i przyjaźni podpisały Estonia, Litwa i Łotwa

Treść polityczna podpisanego w Genewie traktatu 3-ech państw bałtyckich jest dość nuda. Jako wyraz dobrych chęci, których doniedawna ze strony Litwy brakowało, ma ten układ, oczywiście, swoje znaczenie moralne. Zobowiązania wzajemne są tam, jak zwykle blankietowe, nie zawierają rzeczy politycznie konkretnych.

Wspólne działanie zależy od każdego z państw, na perijodycznych konferencjach, które mają jednak charakter obowiązkowy. Traktat zobowiązuje zatem uczestników do porozumiewania się celem osiągnięcia wspólnego stanowiska w bieżących zagadnieniach, lecz porozumienia zgóry w żadnej konkretnej sprawie nie przesądza.

Wyodrębnienie „kwestij specyficznych” będzie w wielu wypadkach utrudniało wspólne jednolite działanie, lecz jednocześnie — jak należy przypuszczać — zmusi państwo, wysuwające moment „specyficzny” do stępienia jego ostrza, gdyż w przeciwnym razie sporo spraw wspólnych wszystkim trzem państwom niełatwo będzie uzgodnić.

W każdym razie układ ryski jest dość ostrym zakretem w polityce zagranicznej Litwy, która dotychczas unikała starannie wchodzenia w związki polityczne z Niemcami i Z. S. S. R. Trzeba jednak nadmienić, że stanowisko Sowietów od chwili powstania „Trzeciej Rzeszy” uległo pod tym względem dużej zmianie. Mimo więc pewnej mglistości, której dopiero praktyka będzie mogła nadać kształt konkretny, jest układ ryski, jako wyraz ożywiających jego sygnaturuszy tendencji, pomyślnym krokiem naprzód w układzie stosunków nad Bałtykiem.

Testis.

GENEWA, (Pat). Dziś wieczorem podpisany został traktat porozumienia i przyjaźni pomiędzy Estonją, Łotwą i Litwą. Traktat podpisali estoński minister spraw zagranicznych Seljamaa, sekretarz generalny łotewskiego MSZ Munters i minister spraw zagranicznych Litwy Łozorajtis.

WSTĘP do traktatu daje wyraz dobrej woli rozwinięcia współpracy pomiędzy trzema krajami, przyczynienia się do bliższego porozumienia państw bałtyckich i do utrzymania pokoju, jak również skoordynowania polityki zagranicznej w duchu zasad paktu Ligi Narodów.

Traktat ma brzmienie następujące:

ART. 1. Celem skoordynowania swoich wysiłków trzy rządy zobowiązują się porozumiewać w kwestjach polityki zagranicznej o wspólnym znaczeniu i udzielać sobie nawzajem po-

noocy politycznej i dyplomatycznej w swoich stosunkach międzynarodowych.

ART. 2. W tym celu wysokie ukladające się strony postanawiają odbywać perijodyczne konferencje ministrów spraw zagranicznych 3 krajów, które będą miały miejsce regularnie 2 razy do roku kolejno na terytorjum każdego z trzech krajów. Na żądanie jednej ze stron i za wspólną zgodą będzie mogła mieć miejsce w jednym z trzech krajów lub poza ich terytorjum konferencja nadzwyczajna. Konferencja będzie obradować pod przewodnictwem ministra spraw zagranicznych kraju, na którego terytorjum się odbywa. Jeżeli się odbywa poza terytorjum trzech państw, przewodniczyć będzie minister spraw zagranicznych kraju, na którego terytorjum odbywała się ostatnia konferencja. — Przedsiębiorcy przewodniczący będzie dbać o wykonanie decyzji powziętych przez konferencje.

której przewodniczył i w razie konieczności będzie miał za zadanie czuwać nad wykonaniem tych decyzji w dziedzinie stosunków międzynarodowych. Perijodyczne konferencje ministrów spraw zagranicznych Estonji i Litwy, przewidziane w artykułach 1 i 2 traktatu pomiędzy Łotwą i Estonją dla zorganizowania sojuszu, podpisanego w Rydze dn. 17. 2. 1934 r., będą w czasie trwania niniejszego traktatu zastępowane przez wyżej wymienione konferencje.

ART. 3. Wysokie ukladające się strony uznają istnienie problemów specyficznych, które mogłyby uczynić trudnem zajęcie w stosunku do nich uzgodnionego stanowiska. Postanawiają one, że problemy te stanowią wyjątek od zobowiązań ustanowionych w artykule 1.

ART. 4. Wysokie ukladające się strony będą się starały zlikwidować ugodowo i w duchu sprawiedliwości i słuszności wszelkie kwestje, któreby mogły przeciwstawiać ich interesy jednemu drugiemu, i to możliwie w najszybszych terminach. Postanawiają one negocjować pomiędzy sobą układy, które mogą się wydawać użytecznymi dla osiągnięcia tego celu.

ART. 5. Trzy rządy udzielą instrukcyj swoim reprezentantom dyplomatycznym i konsularnym zagranicznym oraz swoim delegatom na konferencje międzynarodowe, celem ustalenia odpowiednich kontaktów.

ART. 6. Wysokie ukladające się strony zobowiązują się zakomunikować sobie nawzajem tekst traktatów zawartych przez jedną z nich z jednym lub kilkoma innymi państwami.

ART. 7. Niniejszy traktat otwarty jest dla trzech państw, których przystąpienie może mieć miejsce jedynie za wspólną zgodą wysokich ukladających się stron.

ART. 8. Niniejszy traktat będzie ratyfikowany i wejdzie on w życie natychmiast po złożeniu ratyfikacji, co nastąpi w Rydze.

ART. 9. Niniejszy traktat będzie obowiązował w ciągu lat 10. Jeśli traktat nie będzie wypowiedziany przez jedną z wysokich ukladających się stron na rok przed wygaśnięciem tego terminu, będzie automatycznie przedłużony w roku po wypowiedzeniu przez jedną ze stron.

Jednocześnie z traktatem podpisana została DEKLARACJA, w której trzej ministrowie stwierdzają, że ich rządy będą czuwać nad rozpowieszaniem w swoich krajach ducha sołdatarności, porozumienia i przyjaźni trzech narodów i zobowiązują się powziąć odpowiednie zarządzenia.

O przyjęcie Sowietów do L. N.

LONDYN, (Pat). Korespondent genewski „Manchester Guardian” ujawnia konflikt na ile zaproszenia Sowietów do Ligi Narodów zarysowujący się między Francją i Anglią. Delegat brytyjski stanął na stanowisku, że nie jest rzeczą państw podpisujących zaproszenie oświadczyć, że Zw. Sowiecki będzie wykonywał swoje zobowiązania międzynarodowe. Minister Simon uważa, że takie oświadczenie musi złożyć od siebie rząd sowiecki.

Dziennik zaznacza, że stanowisko Simona może pociągnąć za sobą ten skutek, że Sowiety będą musiały zwrócić się o dopuszczenie do Ligi w drodze zwykłej procedury, co oznaczałoby, że wniosek zostałby przekazany komisji politycznej zgromadzenia. Barthou obawia się, że zmiana ta może wogóle zakwestjonować

przystąpienie ZSRR do Ligi. Francja podobno bada stanowisko Litwy, wobec zmiany tego zaproszenia.

GENEWA, (Pat). Delegat Szwajcarii Molli na początku dzisiejszego posiedzenia uczcił pamięć Dollfusa i długoletniego delegata Włoch Scialoi.

GENEWA, (PAT). — Ostatnim mówcą w dyskusji ogólnej na zgromadzeniu był dziś premier Irlandji de Valera, który poświęcił swe przemówienie wyłącznie kwestji przystąpienia Sowietów do Ligi Narodów. W zakończeniu oświadczył, że ani w interesie Ligi ani w interesie Sowietów nie leży szukanie specjalnej metody dla przyjęcia tego kraju. *Zastosowanie procedury specjalnej odbyłoby się kosztem praw niektórych członków Ligi a to jest niedopuszczalne.*

GENEWA, (Pat). „Journal de Geneve” twierdzi, że rząd ZSRR, któremu zakomunikowano projekt tekstu zaproszenia do przystąpienia do Ligi Narodów, ma pewne zastrzeżenia co do tego tekstu i uważa, że nie daje mu on dostatecznej satysfakcji moralnej w stosunku do własnej opinji publicznej. Wedle dziennika rząd sowiecki zażądał uzupełnienia i rozszerzenia formuły zaproszenia.

TELEF. OD WŁASN. KORESP. Z WARSZAWY.

Pos Idzikowski wykluczony z klubu B.B.W.R.

W dniu 11 b. m. odbyło się posiedzenie Klubu B. B. W. R. na którym prezes p. płk. Wacław Sławek zakomunikował zebranym treść orzeczenia Sądu Klubowego w sprawie pos. Edwarda Idzikowskiego.

Sąd w składzie sen. Ludwika Everta, jako przewodniczącego oraz posłów Jana Rudowskiego i Jana Stępowskiego jako członków, w załatwieniu sprawy, przesłanej przy liście p. prezesa BBWR

dnia 5-go lipca r. b., po zapoznaniu się z dokumentami i przesłuchaniach, jednomyślnie orzekł:

„Pos. Edward Idzikowski uchybił zasadom etyki i godności posła na Sejm Rzeczypospolitej”.

Prezydium na podstawie orzeczenia Sądu Klubowego postanowiło pos. Edwarda Idzikowskiego z Klubu wykluczyć i z listy członków BBWR skreślić.

Dziś min. Beck przemawia w Genewie

Z Genewy donoszą, że ze szczególnym zainteresowaniem oczekuje się zapowiedzianego na dziś przemówienia

min. Becka, który zabiera głos w dyskusji generalnej.

**Śniadanie u min.
Becka dla delegatów
państw bałtyckich**

GENEWA, (Pat). Min. Beck podejmował śniadaniem delegatów państw bałtyckich. W śniadaniu wzięli udział minister spraw zagranicznych Finlandji Haekzel, minister spraw zagranicznych Estonji Seljamaa, sekretarz generalny łotewskiego MSZ Munters oraz stali delegaci przy Lidze Narodów Finlandji, Łotwy, Estonji i Polski.

**W kularach Ligi
Narodów**

Minister Beck rozmawia w kularach Ligi Narodów z delegatem Włoch Aloysim.

Kongres wychowania moralnego

KRAKÓW, (Pat). W auli Uniwersytetu Jagiellońskiego rozpoczęło się inauguracyjne posiedzenie 6 międzynarodowego kongresu wychowania moralnego.

O godz. 9.45 przybył minister WR i OP Wacław Jędrzejewicz w towarzystwie wojew. krakowskiego Kwaśniewskiego, dyr. departamentu WR i OP prof. Bystronia i innych. Powitał zebranych rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego a następnie wygłosił przemówienie jako prezes komitetu organizacyjnego.

W imieniu rządu przemawiał min. Jędrzejewicz, który wskazał na znaczenie wychowania moralnego zarówno w życiu poszczególnych jednostek jak i państwa. Dalej witał zjazd wiceprezydent m. Krakowa inż. Skoczylas a prof. Tadeusz Zieliński, podniósł niepożyte zasługi prof. Goulda z Anglii, niezmordowanego kierownika i propagatora ruchu moralnego. Gould wygłosił krótkie przemówienie i prosił o odczytanie jego treści w tłumaczeniu polskim.

Profesor Sorbony Brunshwigg wygłosił referat o siłach moralnych wszystkich ludzi, o skuteczności wychowania

moralnego i jego szansach powodzenia. Prof. Peterson z Jęny wygłosił referat o narodowo - politycznym kształtowaniu moralności ludzkiej.

Profesor Halecki w gorącym przemówieniu scharakteryzował ideę rozbrojenia moralnego, która wywołała poruszenie na całym świecie po złożeniu przez Polskę projektu rozbrojenia moralnego na konferencji rozbrojeniowej. Prof. Halecki przytoczył dwie definicje rozbrojenia moralnego.

Znowu krwawe starcie strajkujących z policją

NOWY JORK, (Pat). W miejscowości Saylesville w utarczce między strajkującymi a milicją 12 milicjantów odniosło rany. Po stronie strajkujących jest 134 rannych.

Policja rozproszyła demonstrantów w liczbie 4.000 przy pomocy gazów łzawiących jak również zastosowanych po raz pierwszy gazów wywołujących torsje. Strajkujący usiłowali podpalić za-

kłady tkackie. Gdyby nie nadeszły posiłki demonstranci opanowaliby sytuację.

Na pomoc policji i milicji przyszło 280 żołnierzy. Wojsko otrzymało rozkaz, by w żadnym wypadku nie używało broni palnej. Ze strony tłumy padły liczne strzały. 3 osoby są ciężko ranne a 20 odniosło mniej ciężkie rany postrzałowe.

Z TUNISU DO RZYMU

Dziś do Zagrzebia

TUNIS, (PAT). — Godziny startu polskich samolotów z Tunisu:

Plonezyński o godz. 6.15, Dudziński 6.30, Balear 6.35, Włodarkiewicz 6.35, Bajan 6.35, Skrzypiński 6.40, Gedgowd 6.40, Maeperson 6.46, Karpiński (poza konkursem) 6.45, Buczynski 7.25.

PALERMO, (PAT). — Wszystkie samoloty polskie biorące udział w locie okrężnym pomyślnie przybyły do Palermo.

Pierwszy z Palermo wylądował Plonezyński o godz. 7.50.

NEAPOL, (PAT). — Agencja Stefaniego komunikuje, że z lotniska w Neapolu wystartowała do dalszego lotu do Rzymu następujący zawodnicy: Junek o godz. 10.53, Osterkamp 11.04, Seidemann 11.03, Pasewald 11.15.

RZYM, (PAT). — Lotnik polski Włodarkiewicz wystartował z lotniska w Neapolu do Rzymu o godz. 11.46, dokąd przybył o godz. 12.36. Plonezyński wystartował o godz. 11.48, przybył zaś do Rzymu o godz. 12.41.

RZYM, (PAT). — Agencja Stefaniego komunikuje, że na lotnisku Littorio wylądował jako pierwszy z lotników biorących udział w locie okrężnym Niemiec Junek o godz. 11.40. Drugi przybył Osterkamp o godz. 11.50, następnie Seidemann o 11.53, Pasewald o 12.06.

RZYM, (PAT). — Na lotnisku w Littorio przybyły w dalszym ciągu następujący lotnicy Franco i Sanzin o godz. 12.35, Bayer i Franke o 12.40 i Hubrich o 12.58.

RZYM, (PAT). — Do godz. 14.30 przybyły na lotnisko w Littorio 22 samoloty turniejowe. — Lotnik Tessore pozostał w Neapolu spowodowany uszkodzeniem silnika. Merzik lecający poza konkursem też znajduje się w Neapolu.

Polscy lotnicy lądowali w Rzymie w następującej kolejności: Włodarkiewicz o godz. 12.36, Plonezyński 12.41, Bajan 13.55, Balear 13.45, Skrzypiński 13.45, Buczynski 14.11, Gedgowd 14.16, Dudziński 14.25 oraz Anglik w barwach polskich Maeperson 13.36. Karpiński lecający poza konkursem przybył o godz. 14.04. Karpińskiemu towarzyszy inż. Drzewiecki, który zajął miejsce Gawendy.

RZYM, (Pat). Liczba samolotów, które wylądowały na lotnisku w Littorio, w Rzymie, wynosi 23, z tego 10 polskich, 4 RWD, 5 PZL i jeden angielski o barwach polskich, 8 niemieckich, 2 włoskie i 3 czeskosłowackie. Dotychczas wycofano 3 samoloty polskie, 5 niemieckich i 3 włoskie. Między samolotami, które przybyły do Rzymu, jest też samolot Karpińskiego. W Neapolu pozostał jeden włoski Tessore, który prawdopodobnie będzie wycofany.

Stan maszyn i silników polskich jest zupełnie dobry. Po dokładnych oględzinach, dokonanych przez inżynierów-mechaników oraz lotników, stwierdzono, że ani jeden samolot nie wymaga na-

prawy. Również stan moralny lotników polskich bardzo dobry. Zarówno lotnicy jak i członkowie ekip obsługujących są bardzo zadowoleni z opieki, jakiej doznali ze strony polskich placówek dyplomatycznych oraz konsulatu generalnego w Rzymie. Kierownik ekipy obsługującej kpt. Kalina w rozmowie z korespondentem PAT-icznej podkreślił ponadto, że władze włoskie oraz włoskie sfery lotnicze okazały Polakom bardzo dużo uprzejmości oraz istotnej pomocy.

O godz. 19-ej sprawdzenie maszyn zostało zakończone i lotnicy udali się do hotelu Victoria, gdzie zamieszkali. Jutro rano o godz. 6-ej startują w kierunku Rimini do Zagrzebia.

Konferencja aeronautyczna państw bałtyckich i bałkańskich

(Telef. od własn. koresp. z Warszawy).

Wczoraj o godz. 10 rano w ministerstwie komunikacji rozpoczęły się obrady powołanej do życia z inicjatywy Polski konferencji aeronautycznej państw bałtyckich i bałkańskich. Konferencję zajął podsekretarz stanu p. Piasecki. Biorą w niej udział przedstawiciele wad lotniczych Estonii, Łotwy, Bułgarii, Grecji Rumunii i Polski. Obradom przewodniczy dyr. departamentu lotnictwa cywilnego płk. Kordjan. Celem konferencji jest koordynacja prac, mających na celu udoskonalenie i zwiększenie bezpieczeństwa linii komunikacji lotniczej przechodzącej przez państwa, biorące udział w konferencji.

Powrót mln. Kościółkowskiego

WARSZAWA, (Pat). Minister spraw wewnętrznych Marjan Kościółkowski powrócił 12 b. m. z Wołynia.

WIADOMOŚCI z KOWNA

KONFERENCJE KOLEJOWE Z UDZIAŁEM POLSKI.

W Kownie odbywają się dwie międzynarodowe konferencje kolejowe z udziałem delegatów polskich. W pierwszej konferencji, do której komunikacji osobowej, bierze udział 40 państw. Delegatami kolei polskich są pp. Dobiecki, Bartak, Kokol i Pajak. Konferencja ta potrwa około 3 tygodni i odbywa się pod przewodnictwem przedstawicieli kolei sowieckich.

Druga konferencja zajmuje się sprawami komunikacji towarowej. Uczestniczą w niej delegaci polscy pp. Lekki, Kwieciński i Ostrowski. Stanowi ona dalszy ciąg konferencji krakowskiej, w której brali udział delegaci kolei litewskich.

GUBERNATOR NAWAKAS KAWALEREM ORDERU WITOLDA W.

Jak podaje Elta, Prezydent Państwa p. A. Smetona udekorował Gubernatora kraju Kłajpedzkiego dr. Nawakasa orderem Witolda W. II stopnia.

UL. PREZYDENTA SMETONY W KŁAJPEDZIE

„Dzień Kowieński” podaje, że w związku z jubileuszem 60-lecia urodzin Prezydenta Państwa p. A. Smetony odbyły się w Kłajpedzie i kraju Kłajpedzkim uroczyste obchody na cześć Jubilata. M. in. Kłajpedzki zarząd miejski ku czci Jubilata uchwalił przemianować nazwę ul. Lipowej na ul. Antoniego Smetony.

VIII ZJAZD POLSKIEJ MLODZIEŻY AKADEMICKIEJ LITWY.

Doroczny Zjazd ZPMAL. odbędzie się — jak donosi „Dzień Kowieński” w dn. 14 i 15 bm. w Kownie. W ramach zjazdu p. W. Budziński, prezes „Pochodni” wygłosi w dn. 16 bm. odczyt p. t. „Wrażenia z II Zjazdu Polaków z Zagranicy”.

—o[]o—

Giełda warszawska

WARSZAWA, (PAT). — Waluty. Berlin 210.50 — 211.50 — 209.50. Londyn 26.14 — 26.17 — 26.01. Paryż 34.83 i pół — 34.95 — 34.78. Szwajcarja 172.55 — 172.98 — 172.12. Dolar 5.20 i pół. Dolar zł8.91. Rubel 4.58 i pół za piątki i 4.59 i pół za dziesiątki.

Pancerki japońskie na kolei wschodnio-chińskiej

MUKDEN, (Pat). Na kolej wschodnio-chińskiej skierowano liczne japońskie pociągi pancerne, które mają zapewnić

Echa pożaru na „Morro Castle“

NOWY JORK, (PAT). — Jeden z trzech mechaników na parowcu „Morro Castle” zeznał w śledztwie, że można było uratować wszystkich podróżnych.

Dochodzenie stwierdziło z całą stanowczością, że przynajmniej jedna z łodzi ratunko-

bezpieczeństwo pociągów osobowym oraz będą eskortowały pociągi towarowe.

„Morro Castle“

wych odjechała tylko z członkami załogi i nie zabrała ani jednego podróżnego. Aresztowano jednego z telegrafistów, ponieważ zachodzi obawa, że sygnały SOS wysłano zapóźno.

Wedle ostatnich danych zginęło w wypadku 135 osób.

Przedłużenie stanu wyjątkowego w Estonii

TALLIN, (Pat). Prezydent republiki estońskiej Pacts podpisał dziś dekret o przedłużeniu stanu wyjątkowego do 12 września 1935 r.

Zakończenie manewrów na Białorusi Sowieckiej

MOSKWA, (PAT). — Po zakończeniu manewrów okręgu białoruskiego odbyło się w Mińsku olbrzymie zebranie i parada wojskowa, podczas której komisarz obrony Woroszyłow podkreślił znakomite przygotowanie bojowe czerwonej armii. Kilka dni temu, przed początkiem manewrów premier białoruski Gołodied zapewniał komisarza, że Białoruś sowiecka, położona na pograniczu świata kapitalistycznego, będzie musiała wzmocnić pogotowie zbrojne.

Katastrofa lotnicza

TALLIN, (PAT). — Między Tallinem a Tartu uległ dziś wypadkowi samolot wojskowy pilotowany przez d-eę i dywizjonu lotniczego płk. Haasa. Wskutek zepsucia się silnika samolot spadł na las, lotnik zламаł rękę i nogę i uległ ciężkim obrażeniom wewnętrznym. Stan jego zdrowia wzbudza poważne obawy. Pułkownik Haas jest organizatorem estońskiego lotnictwa wojskowego.

Olbrzymia zdobycz naukowa

CLEVELAND, (PAT). — Wedle doniesień Amerykańskiego Towarzystwa Chemicznego zdolano tu wyodrębnić najczystszy ze znanych metali Actinium. Unej tego metalu kosztuje mil jon dolarów. Wyodrębnienie tego metalu jest zasługą prof. Brosse z uniwersytetu w Chicago. Otrzymał on 1/10 gramu Actinium z 1 tony rudy uranowej. Actinium posiada może olbrzymie zastosowanie dla celów naukowych i medycznych jeżeli się zważy, że metal ten wypromiowuje połowę swej substancji w ciągu 3,200 lat, gdy np. Radium — w ciągu 1600 lat.

Kronika telegraficzna

— RZĄD INDYJSKI SKAZAŁ RADŻĘ DŻAJ PURU na opuszczenie terytorium swego państwa na czas nieograniczony.

Decyzja rządu indyjskiego motywowana jest tem, że Radża Dżajpuru nadużywał swej władzy, nie zajmował się sprawami państwowymi i posławił swój kraj w obliczu bankructwa.

— PAROWIEC MAURETANJA, należący do angielskiego 4-wa Cunard Line ma być wkrótce oddany na szmelc. Parowiec ten pełnił służbę przez 27 lat. W ciągu 22 lat utrzymywał rekord szybkości w żegludze transatlantycznej.

Nowy prezes Rady Portu w. m. Gdańska

Dr. J. A. Nederbagt nowoimienowany prezes Rady Portu w. m. Gdańska.

W pałacu prezydenta Rzeszy

BERLIN, (Pat). Dziś w pałacu prezydenta Rzeszy odbyło się uroczyste przyjęcie korpusu dyplomatycznego. Kancelarzowi Rzeszy towarzyszył minister spraw zagranicznych von Neurath. Z okazji objęcia dotychczasowego urzędu prezydenta Rzeszy przez kancelarza Hitlera wygłosił przemówienie w imieniu korpusu dyplomatycznego dziekan tego korpusu nuncjusz apostolski. Hitler podziękował za wyrazy życzenia skierowane pod jego adresem.

Misja Papena przestała być aktualna

WIEDEŃ, (Pat). „Neues Wiener Abendblatt” donosi z Berlina, że posel von Papen otrzymał ponownie 5-miesięczny urlop, który spędzi w swoich dobrach na terytorium Saary. Dziennik czyni uwagę, że Papen otrzymał po zamordowaniu Dollfussa misję doprowadzenia do porozumienia między Austrią i Niemcami. Wobec długotrwałej nieobecności Papena sprawa ta jednak przestała być aktualna.

Litwinow w okolicach Genewy?

GENEWA, (Pat). Jeden z dzienników genewskich donosi, że komisarz Litwinow przebywa od kilku dni w miejscowości Evian nad francuskim brzegiem jeziora lemańskiego.

X-ty Kongres Mniejszości Narodowych w Bernie

(Korespondencja własna z Berna)

W dniach 4 i 5-go b. m. odbył się tutaj X-ty Kongres Mniejszości Narodowych. Kongres tegoroczny, mimo, że miał charakter jubileuszowy, ścigał do pięknej stolicy Szwajcarii mniejszą liczbę delegatów, niż w latach ubiegłych. W Kongresie wzięli mianowicie udział Baskowie i Katalończycy z Hiszpanji, Niemcy z Estonji, Łotwy, Polski (posłowie Graebe, Ulla i Ullitz), Czechosłowacji Węgier, Rumunji, Jugosławji, Danji i Belgji (Eupen - Malmedy), Słoweńcy z Włoch i Austrii, Litwini z Prus Wschodnich (ośmieszający się stale Widunas przyjechał na Kongres wbrew stanowczej opozycji mniejszości litewskiej w Niemczech), Węgrzy z Czechosłowacji, Rumunji i Jugosławji i Rusini z Czechosłowacji. Razem w Kongresie wzięło udział 33-ch delegatów z 13-tu państw europejskich. W Kongresie nie brały udziału, jak i w latach poprzednich, mniejszości polskie i mniejszości narodowe z Niemiec oraz Żydzi, którzy opuścili Kongres w roku zeszłym.

Program Kongresu przewidywał trzy dni obrad (4—6 września), które winny objąć następujące 4 kwestje: 1) **dziesięć lat współpracy mniejszości narodowych**, 2) **stosunek do wniosku polskiego o generalizacji zobowiązań mniejszościowych i 3) stosunki międzypaństwowe a sprawy mniejszościowe**. Najważniejszym jednak punktem obrad stała się **sprawa wstąpienia Rosji Sowieckiej do Ligi Narodów**, którą wysunęła na czoło swego przemówienia posłanka ukraińska z Polski, Milena Rudnicka.

Sprawa dziesięciolecia kongresów stała się podstawą do obszernych sprawozdań prezesa kongresów, dr. Wilfana (Słoweńca z Włoch) i sekretarza generalnego kongresów Niemca z Estonji, dr. Ammende. Obaj ci panowie starali się uzasadnić wielkie znaczenie kongresów, ich wpływ na politykę mniejszościową w Europie, rozległość stosunków powojennych wśród wielu wybitnych jakoby osobistości i wielu organizacji międzynarodowych. Dyskusja, która się rozwinęła nad temi sprawozdaniami, właściwie ograniczyła się do wychwalania wielkich zasług obu sprawozdawców, a zarazem głównych kierowników działalności kongresów. Dyskusja zakończyła się trzema rezolucjami: pierwsza z nich stwierdza, że od właściwego traktowania mniejszości narodowych zależy pokój europejski, druga wyraża podziękowanie organizacjom międzynarodowym (z Unją Międzyparlamentarną na czele) za zajmowanie się sprawami mniejszościowymi, trzecia wreszcie dotyczy Światowego Związku Polaków z Zagranicy, utworzonego w r. b. na II Zjeździe Polaków z Zagranicy w Warszawie.

Ta ostatnia rezolucja była rezultatem wielokrotnie na Kongresie wypowiedzianych zachwytów na temat tegorocznego Zjazdu Polaków z Zagranicy i stwierdza

dość obeśco, że utworzenie Światowego Związku Polaków jest rzekomo ni mniej ni więcej tylko... realizacją uchwał kongresowych.

Bez głębszego związku z dyskusją nad pierwszym punktem porządku obrad uchwalono na wniosek Rosjanina z Estonji, Kureczyńskiego, rezolucję o konieczności kontynuowania pomocy na rzecz głodujących w Sowieciech.

Druga sprawa, dotycząca wniosku polskiego o rozciągnięciu zobowiązań mniejszościowych na wszystkie państwa, który będzie rozpatrywany za kilka dni w Genewie podczas ogólnego Zgromadzenia Ligi Narodów. — stała się przedmiotem żywej dyskusji. Referat na ten temat wygłosił Słoweńiec z Włoch red.

Besedniak, przedstawiciel mniejszości nieochronionej, Włochy bowiem nie podlegają żadnym zobowiązaniom mniejszościowym. Nic też dziwnego, że zajął wobec wniosku polskiego naogół życzyli we stanowisko.

Natomiast Niemcy, aczkolwiek również wypowiedzieli się w zasadzie za generalizacją, wysunęli jednak szereg zastrzeżeń. Twierdzili mianowicie, że im wniosek polski nie odpowiada, ponieważ 1-o ma on dotyczyć wszystkich państw, a więc nie tylko europejskich, przez co zgóry jest skazany na niepowodzenie, 2-o nie zawiera propozycji, co do tego, jakie przepisy ochronne miałyby być zgeneralizowane, 3-o w propozycji zwolnienia specjalnej konferencji nie przewi-

duje udziału państw, które nie należą do Ligi Narodów (m. in. Niemcy) i 4-o rozciąga się niepotrzebnie nie tylko na mniejszości narodowe, lecz i wyznaniowe oraz rasowe. Poza tem przedstawiciel niemiecki, który w tej sprawie przemawiał, kilkakrotnie podkreślał, że Polska dąży do generalizacji tylko dlatego, aby się od zobowiązań uwolnić, i że wobec tego stosunek do wniosku polskiego musi być oceniony z najdalej idącą podejrzliwością.

Nie trudno jest, oczywiście, udowodnić, że wszystkie powyższe zastrzeżenia są niesłuszne i podyktowane tylko irytacją, że Polska w powyższej sprawie wzięła inicjatywę w swoje ręce. Polska jako członek Ligi Narodów nie miała żadnego powodu, ograniczać swego wniosku do państw europejskich, ponieważ już dzisiaj istnieją państwa pozaeuropejskie (np. Irak), które podlegają ochronie mniejszościowej. Treść konwencji mniejszościowej, która miałaby objąć wszystkie państwa, ma być według wniosku polskiego przedmiotem specjalnej konferencji, a więc na niej dopiero Polska będzie miała obowiązek sformułować dokładniej projekt tej konwencji. W konferencji według wniosku polskiego mają wziąć udział członkowie Ligi Narodów, ponieważ wniosek jest rozpatrywany przez Ligę Narodów, która może uchwałać tylko takie wnioski, które jej członków dotyczą. Ostatnie zastrzeżenie nie również dla samego referenta wydało się tak dziwaczne, że je opuścił w drukowanym streszczeniu.

W wyniku dyskusji na powyższy temat Kongres powziął uchwałę, w której **opowiada się za generalizacją**, ale zastrzega się, że powinna objąć tylko państwa europejskie (?) i że nie może się stać osłabieniem status quo w tej dziedzinie.

Ostatnia sprawa — stosunki między państwowe a prawa mniejszościowe — nie wywołała dłuższej dyskusji. Naogół jednak przeważał w niej sceptycyzm co do t. zw. umów bilateralnych (dwupaństwowych), ponieważ realizacja ich — zdaniem mówców — jest uzależniona od stosunków między państwami, a te są zmienne, więc raczej niebezpieczne. Nikt w dyskusji nie podniósł, iż, niestety, każda forma prawno - umownego ułatwienia problemu mniejszościowego jest ściśle uzależniona od wzajemnych stosunków między zainteresowanymi państwami i że na to dotychczas żadnego lekarstwa nikt nie wymyślił.

Oto mniej więcej rezultat dwudniowych obrad Kongresu. Z trzeciego dnia obrad Kongres musiał zrezygnować, nie miał już bowiem nad czem radzić. Świadczy to wymownie o tem, jak dalece sztuczną jest cała ta międzymniejszościowa organizacja.

Konstanty Jeziorański.

Święto K. P. W. w Stanisławowie

W Stanisławowie odbyło się w obecności p. Ministra Komunikacji Butkiewicza doroczne

Święto Kolejowego Przystosobienia Wojskowego. Na zdjęciu defilada Oddziałów K. P. W.

Udaremniony zamach na kanadyjskiego premiera

LONDYN, (PAT). — Policja kanadyjska wykryła bandę, która przygotowywała zamach na kanadyjskiego premiera Bennetta. Banda ta za-

mierzała porwać premiera po jego powrocie z Genewy. Policja aresztowała kilka osób podejrzanych o przygotowywanie powyższ. zamachu.

Dżuma

MUKDEN, (PAT). — W okolicach miejscowości Sipingai Taonan wybuchła epidemia dżumy płucnej, która szerzy się z zastraszającą szybkością. Dotychczas zanotowano 48 wypadków śmierci.

Trzęsienie ziemi

RZYM, (PAT). — Na Sycylii daly się odczuć bardzo silne wstrząsy podziemne. Wstrząsy te były tak silne, że w kilku miejscowościach przechodnie na ulicach przewracali się tracąc skutkiem wstrząsu równowagę.

Masowa egzekucja

MOSKWA, (PAT). — „Prawda“ w depeszy z Szanghaju donosi, iż w Charbinie wobec kilku tysięcy widzów odbyła się masowa egzekucja 44 powstańców mandżurskich skazanych przez Japończyków z Titikaru.

Zderzenie samolotów

BUDAPESZT, (PAT). — W czasie lotu ćwiczebnego w szkole lotniczej w Steinmanger dwa samoloty zderzyły się na wysokości 2 tys. mtr. spowodując gwałtowny ogień. Oba aparaty ogarnięte płomieniem runęły na ziemię. Pilot jednego z tych aparatów zdołał się uratować przy użyciu spadochronu.

Drugi zaś lotnik spadł razem z płonącym aparatem ponosząc śmierć na miejscu.

Pociąg strzaskał autobus

BIAŁOGRÓD, (PAT). — W pobliżu Nieczy pociąg pasażerski najechał na przejeżdżający przez przejazd automobil ciężarowy z oddziałem żołnierzy. 5 żołnierzy zostało zabitych, 18 jest ciężko rannych.

Chcemy mieszkać po ludzku!

II.

Dokonałbyśmy pobieżnego przeglądu naprawdę ambitnych celów jakie stawia sobie architektura modernistyczna, obserwowaliśmy porywający jej rozwój na Zachodzie. A jakże było w Polsce?

Myśmy się spóźnili. Reakcja na beznadziejność „secesji“, która z zapalem godnym lepszej sprawy szpeciła nam Warszawę i inne miasta przyszła w jakieś 20 lat po „rewolucji“ na Zachodzie, tuż przed wojną światową. Już wprawdzie nieco przedtem politechnika lwowska wywołała pierwszy ferment swym hasłem spolszczenia architektury: budowano „dworki“, łamane dachy, kolumnienki, rozprawiano o polskim baroku, pstrzono architekturowi ozdóbkami przejmowanymi z motywów Wawelu. Sukiennice i t. p.

Kłóciło się to oczywiście z wcale nowoczesnym już rozplanowaniem całości, zwłaszcza jeśli chodzi o budowlę bardziej monumentalną (dworce np.). Skó-

rewicz, Domaniewski, Klos (Warszawa) patronowali temu prądowi przejściowemu, który szybko sobie zdobył uznanie, gdy wypłynęły nieznane dotąd nazwiska Świerczyńskiego, Gutta, Przybylskiego, Szyszko - Bohusza. Ci potrafili głębiej ująć tak modernizm, jak i budownictwo rodzime, a dzięki temu ich kompromisowość była bardziej konsekwentna i artystyczna.

W Polsce niepodległej ośrodkiem intensywnej pracy i poszukiwań architektonicznych stała się politechnika warszawska, która wychowała całą falangę świetnych młodych architektów. Tegoroczna wystawa architektury francuskiej w Warszawie wykazała pośrednio, że nie ustępujemy już zachodowi. Zresztą tak profesorowie, jak i uczniowie politechniki warszawskiej już niejednokrotnie zdobywali podziw i uznanie tak swoich walorów artystycznych jak i wynalazczości technicznej. Notabene ani wystawa francuska, ani architektura polska nie przekroczyły tej linii, która dzieła architektury rozumianą w sposób dotychczasowy, od Corbusierowskich „ścian izolacyjnych“, „maszyn do mieszkania“, krótko mówiąc, od opartej o technikę architektury jutra. Jest to jednak

już kwestja możliwości przemysłowych i ekonomicznych kraju. W naszych warunkach robimy i tak wiele, a nazwiska Świerczyńskiego (Bank Gospodarstwa Krajowego w Warszawie), Przybylskiego (Teatr Polski w Warszawie), Szyszko-Bohusza (Zameczek w Wiśle) a z młodych Norwertha (gmach CIWF-u na Bielcach), Pniewskiego (Kościół Opatrzności i Proj. bazyliki w Gdyni), Braci Brukalskich (domy na Żoliborzu) i in. są warte co najmniej tyle, co nazwiska współczesnych mistrzów literatury, czy też sztuk plastycznych.

* * *

Gdy od architektury — sztuki przejdziemy do dziedziny organizacji budownictwa horyzonty stają się mniej klarowne. Cóż widzimy? Oto na pierwszych stronach pism fotografie wspaniałych projektów, czy gmachów już wybudowanych, ogłoszenia o konkursach — na ostatek zaś, drobno, petitem, że gdzieś tam, w ciągu jednej nocy ludność powstała — bez pozwolenia oczywiście kilkanaście domków, które potem trzeba było zburzyć, jako nieodpowiadające prymitywnym warunkom... Rozpiętość zjawisk dość egzotyczna.

Wielkie bloki mieszkaniowe, czy dro-

goc budownictwo? — W tej płaszczyźnie problem istnieje i to poważny. — Oto we Francji powstaje miasto — ogród: „Villeurbanne“. Dwa lata budowano: dwudziestopiętrowe budowle, 1487 mieszkań, windy, centralne ogrzewanie (także i dla celów technicznych!) gaz, elektryczność (również i dla celów technicznych). Agrandir, assainir, embelir! Powiększyć, uzdrowić, upiększyć — oto hasła przedsięwzięcia, którego podjęła się spółka budowlana. Na czele jej stanął mer, p. Lazare Goujon, syn górnik, murarz, który wybił się własną pracą. Obecnie jest lekarzem. Cała historia traci pięknym nowoczesnym romantyzmem. — A oto inna historia. Jak donoszą pisma w Anglii powstał projekt zwalczania bezrobocia przez gigantyczną wprost rozbudowę... małych osiedli na warunkach dogodnego kredytu państwowego w formach pośrednich i bezpośrednich. Podobne rzeczy, tylko na mniejszą skalę robią się zresztą i u nas. Powstałe w marcu r. b. „Towarzystwo Osiedli Robotniczych“ ma na celu budowę domków na sprzedaż i do wynajmu dla warstw słabszych ekonomicznie. Udziałowcami spółki są: BGK, Fundusz Pracy, Dyrekcja Lasów Państwo-

Dokoła kuli ziemskiej bez lądowania

Łatwo się domyśleć, że chodzi tu o lot dokoła globu. Czterdzieści tysięcy kilometrów bez lądowania. Coś, czego jeszcze świat i korona polska nie widziała.

W swym pędzie do bicia rekordów wszelkiego rodzaju: wysokości, szybkości, powolności, długości, w swych tytanicznych lotach i przelotach: transatlantycznych, transpacyficznych, podbiegunowych i jakich tam jeszcze realizują lotnicy różnych krajów takie możliwości, poza którymi — zdawałoby się — nie już nie istnieje. Chyba, że się uwzględni loty międzyplanetarne, w której to dziedzinie nikt jeszcze jakoś sił swoich nie próbuje.

Okazuje się jednak, że i na biednej naszej ziemi nie wszystkie możliwości wyczynów lotniczych zostały wyczerpane. Oto lotnik angielski plk. Etherton, który zdał już rozstawić swe imię śmiałym lotem nad najwyższym masywem gór Himalajskich, obecnie szykuje się do odbycia okrężnego lotu dokoła kuli ziemskiej bez lądowania. Zwracam uwagę czytelnika na tę ostatnią okoliczność „bez lądowania”. Sam bowiem lot dokoła ziemi nikogo już dziś nie rozentuzjazmuje. Byli już przeleci ludzie — chociażby Willy Post — którzy lotu takiego, acz z trudnościami dokonali. Trasę 40 tysięcy klm. czy coś blisko tego przebyli. Jednak przebyć i przebyć — to dwa różne słowa. Co innego jest przebyć trasę, lądując raz po raz dobrowolnie lub pod przymusem siły wyższej, a co innego — lecieć 40 tys. klm. bez zetknięcia się z matką — ziemią.

JAK SIĘ OBCHODZIĆ BEZ LĄDOWANIA?

Teoretycznie możnaby przebywać bez lądowania ogromne nawet odcinki przestrzeni. Chodzi jednak przytem o kilka rzeczy: 1) aby nerwy i ciało lotnika się nie wyczerpały, 2) aby samolot cały czas funkcjonował idealnie, bez żadnych defektów motoru, bez żadnego zatkania się rurek, przewodzących oliwę czy benzynę, bez żadnego „nawalenia” sterów i t. d. i t. d. 3) aby — to najważniejsze! — starczyło paliwa. W praktyce zachodzi bądź którakolwiek z tych trzech ewentualności, bądź parę z nich, bądź też wszystkie razem. Dlatego też lądowanie stanowi przy wszystkich najsmielszych nawet lotach malum necessarium, z którym lotnicy zawsze muszą się liczyć.

Amerikanie próbowali rozwiązać tę trudność. Dwa pierwsze względy: wytrzymałość lotnika i niezawodność maszyny pominieli. Chodziło o trzecią trudność — paliwo. Otóż próbowano przy sprzyjającej pogodzie uzupełniać wyczerpujący się zapas benzyny i oliwy latającego samolotu przez doprowadzanie doń paliwa z drugiego samolotu — zbiornika. Benzyna i oliwę doprowadzało się przy pomocy długich rur gumowych. Samolot — zbiornik leciał nad samolotem zwykłym, spuszczał nań dwa gumowe węże, towarzyszył pilota samolotu dolnego chwytając końce węzów, przymocowywał je do wyczerpujących się zbiorników, poczem benzyna i oliwa przelewały się do tych ostatnich. Po zakończeniu tej zbrojnej czynności, samoloty się rozkładały: samolot — zbiornik wracał na ziemię, zaś samolot zwykły leciał sobie dalej. Było to proste i napozór łatwe. Napozór tylko. Zasilanie bowiem paliwem samoloty w locie udawało się jedynie przy wyjątkowo bezwietrznej pogodzie. Oczywiście cała operacja wymagała też specjalnie wyszkolonych lotników.

POWRACAMY DO EThERTONA.

Postaramy się teraz uświadomić wylczone trudności w stosunku do plk. Ethertona. Przypuścimy, że jego nerwy i ciało wytrzymają podróż, trwającą paręset godzin bez przerwy. Przypuścimy też, że samolot Ethertona wykaże niezwykłą moc i wytrzymałość konstrukcji. Pozostaje sprawa zasilania wyczerpujących się za pasów benzyny i oliwy. Udało się dostarczyć paliwa samolotowi, który w cichy, bezwietrzny dzień krąży sobie spokojnie, w tempie niezbyt szybkim nad lotniskiem. Jak jednak połączyć

się gumowymi węzami z samolotem, który śpięszy na złamanie karku, gdyż wolne tempo jazdy ogromnie przedłużałoby męczącą podróż? Jak zapewnić bezwietrzną pogodę i wyeliminować burze, wichry i wietrzyki na całej ołbrzymiej przestrzeni 40 tysięcy klm? Jak rozlokować samoloty — zbiorniki na beznadziejnie wielkich i pustych przestrzeniach Rosji, Indji, Kanady, nie mówiąc już o krajach innych? Jak się zaasekurewać przed nieuniknionem niemal zbaczaniem samolotu Ethertona z wytkniętej zawczasu trasy?

Te i tym podobne kwestje nasuwają się mimowoli, gdy się myśli o ultra-zuchwałych projektach angielskiego pułkownika. Etherton sam też oczywiście pytania takie sobie zadaje i stara się pozytywnie na nie odpowiedzieć. Zwiedził on drogą powietrzną tytułem próby szereg krajów i pozakładał już stacje benzynowe w Rumunii, Rosji, Turcji, Indjach, Japonji, Alasce. Przy stacjach tych czuwać mają w czasie lotu Anglika specjalne samoloty — „zbiorniki”, które z pomocą wspomnianych poprzednio węzów gumowych będą zasilaly Ethertona w materiały palne. To bodaj wszystko, co Etherton może zrobić. Na pogodę oczywiście pułkownik wpływu mieć nie może. Nie zabezpieczy się też rzecz prosta przed jakimś „nawaleniem”, które z takiem upodobaniem zwykło na lotników czyhać.

TRASA, FINANSE I INNE DROBIAZGI.

Plk. Etherton wystartować ma z podludnińskiego lotniska Creydon. Trasa jego ma prowadzić przez Europę Środkową, Rosję południową, Turcję, Indje, Chiny, Japonję, Alaskę, Kanadę.

Stany Zjednoczone, no i odcinek najtrudniejszy! — ocean Atlantyki. 40 tysięcy klm. jak obszar! Finansowanie ryzykownej wyprawy podjął się pewien angielski koncern prasowy bodaj koncern lorda Rothermere'a. Oczywiście przeciętny śmiertelnik kosztom tej eskapady by nie spręstał.

Termin startu nie został jeszcze ustalony. Czy składa się na tę okoliczność angielska flegma czy też konieczność dłuższych starannych przygotowań — nie zostało ustalone. Może jedno i drugie.

Z plk. Ethertonem leci z ramienia koncernu prasowego pewien odważny reporter. Oczywiście! Lord Rothermere — jeżeli to on finansuje wyprawę — jest zbyt trzeźwym businessmanem, by wydawać ładnych paręnaście tysięcy funtów jedynie dla pięknych oczu Ethertona. Reporter będzie przysyłał do Anglii drogą radiową wiadomości z podróży, a w razie potrzeby zastąpi Ethertona przy motorze.

CZEKAJMY REZULTATU.

Mimo, iż zamiar plk. Ethertona jest więcej niż zuchwały, byłoby rzeczą niewłaściwą zgóry przesądzać wyniki lotu na niekorzyść Anglika. A nuż się uda! Dla samej glori, jakoby w takim wypadku okryła Ethertona, Rothermere'a i Anglię warto się pokusić.

Czekajmy rezultatu. Uda się, nie uda? Po cieszymy się, że gdyby nawet impreza się nie udała, Etherton pozostanie żyw i cały. Chyba, że wypadnie mu lądować w takich warunkach, kiedy utrzymanie żywota wychodzi już poza kompetencję i możliwości lotnika. NEW.

Manewry angielskie

Oddział nowoczesnych czołgów, biorący udział w manewrach armji angielskiej.

Film kręcony na dnie morskiem

W miejscu, gdzie znajduje się wrak, zatopiony przez niemiecką łódź podwodną w czasie wojny, „Luzytanji”, głębokość sięga 85 metrów. Jedno z angielskich towarzystw filmowych postanowiło nakręcić taśmę ze zdjęciami podwodnymi wraku nieszczęśliwej „Luzytanji”, dna morskiego, mieszkańców pływających tych głębów. O ile zaś się to uda, postanowiono przy okazji wydobyć z kadłuba okrętu różne przedmioty, które mogłyby być wystawione jako pamiątki wojenne w Muzeum Marynarki w Londynie. Ekspedycja zorganizowana w tym celu wyruszy

w końcu września r. b. na przerobionym i urządzonym statku „Ophir”, który pełnił dotąd funkcje łodzi pływającej. „Ophir” weźmie na pokład oprócz ekipy operatorów filmowych kilka okrągłych gondoli, skonstruowanych na wzór słynnej gondoli profesora Beebe, które zostaną opuszczone na dno. Aparaty filmowe, umieszczone w gondolach, puszczane w ruch przez operatorów, zdejmą wszystko, co się znajduje w polu ich „widzenia”. Dokonane zdjęcia znajdą się nie wątpliwie na ekranach kin londyńskich, jako osobne dodatki do zwykłego programu.

UŚMIECHY I UŚMIESZKI.

Jak widzę zwierzęta?

(Wspomnienia z letniska)

Karol Kaufman drukuje w jednym z pism niemieckich, pod powyższym tytułem, następujący feljton:

Na honorowym miejscu jadłospisu figuruje kura, względnie kurczę. Dążąc do sprawiedliwego wyrównania natura nie obdarzyła tego stworzenia rozumem w nadmiarze. Z wiekiem staje się twardsze, ale nie mądrzejsze. Współżyjąc od pra-pra-czasów z człowiekiem zatraciło wraz z siłą latania i wszelką zdolność myślenia. Żadne wzruszenie nie przejawia się w łepiej bezmyślności jego oczu. W ogrodzie kury kręca się koło stołu i gładząc czekają, by cokolwiek spadło ze stołu. Cokołwiek jednak spadnie ołówek, skrawek papieru, czy niedopałek papierosa, na wszystko rzucają się z jednakoową gładzącą gwałtownością. Przekonawszy się o swej pomyłce, zatrzymują się bez żadnych oznak wzruszenia i stoją tak patrząc z bezmyślną tępotą, by po chwili znowu zacząć gadać. Rozróżniają jedynie to, co można zjeść, od tego, czego zjeść nie można, ale bądź co bądź nasza ludzka inteligencja częstokroć nawet tego nie potrafi.

Fakt, że beznadziejne te stworzenia składają jaja i dają nam mięso — na niedzielę — duch jest słaby ale mięso delikatne — fakt ten świadczy tylko o tem, jak mało trzeba inteligencji, aby wykonywać pożyteczną pracę.

BAKI I MRÓWKI.

Dużo miejsca wśród kuracjuszy zajmują baki. Siadają z przyjemnością na krowach i wołach, ale częstokroć nie odróżniają ich dość dokładnie od letników. Umęczone bydlęta usiłują ustawicznie machaniem ogonem obronić się od swych dręczycieli. Człowiek nie jest niestety równie skutecznie uzbrojony. Pozostaje ciśkanie się na wszystkie strony, strąsanie, i bićcie, często przy pomocy współcierpiętników płci obojga, ale mimo wszystko wychodzi człowiek najczęściej z tej walki z świeżbiącymi ranami i bliznami. Chociaż pozostaje zwycięzcą jednakże ratuje się ucieczką.

Pilnym, spokojnym narodem są mrówki. W lesie czy na polanie, wszędzie, gdzie pragniesz złożyć utrudzoną głowę trafiasz na ich obóz pracy. Charakterystyczne jest dla mrówek, że czynią rzeczy niemożliwe, by osiągnąć możliwe. Niedawno obserwowałem około łozina tych brązowych robotników, jak męczyły się i biegły po mnie, najwidoczniej w tym celu, aby mnie zawlec do mrowiska, jako zimowe zapasy. Gdy im parokrotnie w sposób kategoryczny ale uprzejmy zwróciłem uwagę na trudności tego zamierzenia, nie ustały w swych usiłowaniach i powracały ciągle, z gryzącą energią.

INNA ZOOLOGJA.

O innych stworzeniach nie warto mówić ani pisać. Świnia nie biega na szczęście wolno i nie zbiera o pożywienie. Mieszka w odosobnionym baraku drewnianym, żyje w brudzie i żywi się świnistwem. Im bardziej po świnisku żyje, tem radośniej chrząka. Dobrze można o niej mówić jedynie po śmierci. To co się pozatem w pensjonatach spotyka, wydaje się wprawdzie w ciemnościach wielkie i groźne, przy świetle dziennem jednak zbyt drobne i niepozorne, aby o tem warto wspominać. Przeł. Wel.

wych i szereg zakładów ubezpieczeniowych.

Z głodem mieszkaniowym walczy u nas przede wszystkim Fundusz Budowlany, dysponowany przez Bank Gospodarstwa Krajowego. W okresie od 1924 do 1933 r. BGK. udzielił 18.000 pożyczek, na sumę 565.400.000 zł. Wybudowano ogółem z tego tytułu 200.000 izb. Akcja BGK. początkowo popierała przede wszystkim wielkie budowy blokowe przy różnych spółdzielni. Jednakże nierzetelność budowl, oraz nagminne złodziejstwa administracji spółek i niewypłacalność spółdzielców zraziły do tej akcji. Wyłoniły się zresztą dwie inne kwestje: bezrobocie i drobnych ciułaczy. Zmiana polityki kredytowej w kierunku popierania drobnego budownictwa daje zyski doraźne. 1) udzielając kredytów drobnym ciułacom wywabia się do publicznego obrotu poważne kapitały. W roku 1933 14 i pół milj. pożyczek wprowadziło do obrotu gospodarczego 65 milj. zł. w roku bieżącym przewidziane 24 milj. mają zaangażować około 100 milj. kapitałów prywatnych. 2) łatwość uzyskania kredytu (moment zaufania osobistego i łatwiejszej egzekucji), oraz tańsze koszty budowy. W roku 1930 przy dużych

domach czynszowych kosztem 160 milj. wybudowano 35.176 izb, w roku 1933 — przy pomocy wyżej podanych kredytów, 28.337 izb. Wymowa tych cyfr jest smutna, ale wyraźna. Popieramy więc domki „ciasne, ale własne”.

* * *

W zasadniczy sposób ujmuję ten problem prezydent m. Bydgoszczy, Barciszewski w wywiadzie, udzielonym „Dniowi Pomorskiemu”. Pomorze wogóle buduje się z rozmachem, a Bydgoszcz może się pochwalić cyframi, które dla Wilna są tematem... marzeń. A jednak p. Barciszewski nie bardzo jest zachwycony: „Rozwiązujemy zagadnienia przewidziane na setki lat pod kątem widzenia tymczasowych stosunków ekonomicznych.

Najgorszą przysługę oddaje w tej kwestji sprawa bezrobocia. Pod kątem widzenia, zlagodzenia tylko bezrobocia w danym mieście, czy w danej okolicy dopuszczamy do wznoszenia budowli części nieracjonalnych, często w nieodpowiednich miejscach wznoszonych w imię zasady, że ludziom trzeba dać pracę. Tymczasem bezrobocie jest rzeczą zmienną i chociażby ono dziesiątki lat w stanie dzisiejszym istnieć miało, to w żadnym

razie nie przetrwa okresu życia wznoszonych budowli.

Chodzi tu o dwa zagadnienia urbanistyczne i gospodarcze. Urbanisci przy szłych pokoleń nie będą mieli dla naszego rozumowania dzisiejszego ani sentymentu, ani wyrozumienia. Nasze dzisiejsze poczynania będą bowiem oceniali obiektywnie po dłuższej przestrzeni czasu. I nie będą rozumieć, dlaczego w dzisiejszych czasach pozwolono stawiać małe chatki tam, gdzie powinny być być wznoszone budowle poważne i piękne.

Przedewszystkiem jednak dzisiejsze nasze poczynania budowlane skrytykują ekonomisci.

„Tanie budownictwo” nasuwa energicznemu prezydentowi miasta nietylko szereg zastrzeżeń natury architektonicznej i urbanistycznej, ale i poważne wątpliwości ekonomiczne. Wszak dom mieszkalny już nie jest dziś jednostką samodzielną. To równocześnie kwestja obsługi kanalizacyjnej, wodociągowej, gazowej, elektrycznej, kwestja komunikacji, poczty, telefonu i t. p. Otóż oczywiście rzecz, że przeprowadzanie tego wszystkiego do nowopowstałych domków odległych od śródmieścia pociągnie za

sobą koszty grubo poważniejsze, niż w wypadku wielopiętrowych, zwartych bloków mieszkaniowych. Małe domki są zaprzeczeniem idei ekonomicznej nowoczesnej urbanistyki. Ale cóż? Stofny wobec konieczności; dziś zyskujemy, jutro będzie za nas płacić. W każdym razie wyłania się poważna sprawa zróżnicowania cen za świadczenia miejskie. Długo lokator śródmiejskiej kamienicy czynszowej i mieszkańiec przyjemnego domku het na przedmieściu tyle satysfakcji za wodę czy prąd, to „małe domki” są premjowane. Część kosztów pokrywa za nie... ciasne śródmieście.

* * *

Ale co tu mówić, gdy nie można inaczej, niż się robi. Co tu mówić zresztą o zasadniczych problemach w Wilnie, mieście chrześcijańskich opłotków w śródmieściu (M. Polulanka!) w mieście, gdzie 16.434 osoby mieszkają kątem, a 26.854 w charakterze sublokatorów (dane z lata 32 r.), gdy jednocześnie pełno jest mieszkań do wynajęcia — wielopokojowych. Przebudowa starych wielkich lokali na nowoczesne mieszkania 2—3 pokojowe jest u nas koniecznością pierwszą i powinniśmy walczyć o kredyty na ten cel. A z drugiej strony pilnować ja-

BAJAN PROWADZI NADAL

STRATY EKIPY POLSKIEJ.

Niestety dzień wczorajszymi przyniósł niemiłą wiadomość o wyeliminowaniu z turnieju dwóch zawodników polskich Grzeszczyka i Florjanowicza oraz postawił znak zapytania nad losem Płoczyńskiego.

Grzeszczyk mimo rozkazu kontynuowania lotu za wszelką cenę nie mógł wylecieć z Sidi — Bel — Abes. Motor nie pozwolił. Depesza o starcie jego do Algieru, o której wczoraj pisaliśmy, nie odpowiadała więc prawdzie.

W Algierze podczas przeglądu wszystkich maszyn polskich, odpadł Florjanowicz. Okazało się bowiem, że w silniku „Walter — Bora” przy samolocie jego „RWD. 9” pękł czop śmigła. Było to poważne uszkodzenie, wymagające zmiany całego wału karbowego. Zatelegrafowano natychmiast do fabryki silników „Walter — Bora” z prośbą o przysłanie zapasowego wału, lecz czynność ta potrwa parę dni. Z konieczności musiano kpt. Florjanowicza wycofać. Po naprawieniu silnika pilot ten powróci bezpośrednio do kraju. Drużyna polska utraciła więc trzech pilotów.

WYPADEK DE ANGELI'EGO.

Czwarty pilot włoski de Angeli miał wypadek na lotnisku w Meknes, gdzie uszkodził płótno samolotu. W czasie wypadku załoga uległa wstrząsowi tak silnemu, że pilot przewieziony został do szpitala i będzie musiał przebyć w nim przypuszczalnie około trzech dni. Stan zdrowia Angeli'ego nie jest groźny i prawdopodobnie wkrótce będzie mógł on polecieć bezpośrednio do Włoch. Oczywiście wypadek ten pociągnął za sobą automatyczną eliminację tego zawodnika.

CZEŚCI PROWADZĄ.

Z Algieru wystartowało 23 zawodników, odpadło więc już jedenaście maszyn.

Ze wszystkich ekip na wyróżnienie zasługuje czeska, która formą przoduje, jak to zresztą podkreśliliśmy wczoraj. Nie straciła ona ani jednego samolotu w locie okrężnym i ma dobry czas przeciętny. Oczywiście w razie dopisanie szczęścia czołowym zawodnikom polskim, Cześci nie mogą liczyć na czołowe miejsce indywidualne, nie mogą też liczyć na pierwsze miejsce zespołowe, gdyż są zbyt słabi liczebnie. Prowadzą tylko moraliem. Tu należy zaznaczyć, że lotnik Ambruz nie jest Czechem lecz Słowakiem. Wychodzący w Czechosłowację dziennik „Slovak” upolewa nad faktem, że dzienniki polskie nazywają go Czechem i podaje, że „kapitan Ambruz pochodzi ze starej słowackiej rodziny galdowskiej”.

kość, dbać o jakąkolwiek planowość (streścić zabudowania) i estetykę tych małych domków. Bo obok tu i ówdzie wznoszonych budowli w dobrym smaku powstają (za droższe użycie pieniędzy!) niewygodne i niehigieniczne monstra „strasznośmieszkańskie”, wznoszone własnym „gospodarczym” przemysłem w myśl najbrzydszych tradycji.

Walkę z tem podjąć należy przy pomocy poradni budowlanych, (akcja Dyrekcji Lasów Państw., oraz władz miejskich jest niewystarczająca), typizacji i standaryzacji typów szczególnie praktycznych, wreszcie odpowiedniej polityki kredytowej. Jak to może być pomyślane, mówi dyrektor Komitetu Rozbudowy m. st. Warszawy, inż. Dunin:

„Piastuje godność przewodniczącego komisji przygotowania stolicy do wszechświatowej wystawy 1934 r.

Dzisiejszy mały człowiek buduje najgorzej i najbrzydszej pod trzema hasłami fizjologicznymi: jeść, spać i strawione wydać. I tak sobie urządza mieszkanie. Estetyka jest mu tak obca, jak gwiazdozbiór Andromedy. Musimy go leczyć i wyleczyć. Stworzymy komisję specjalną, która będzie rozpatrywała podania i projekty o przyznanie pożyczki z innego

BAJAN PIERWSZY.

Na czele konkurencji indywidualnej utrzymują się w dalszym ciągu w znakomitej formie Bajan i Płoczyński.

Niestety nie wiemy jeszcze nie o losie Płoczyńskiego, o którym wczoraj nie posiadaliśmy informacji. Nie wiado mo czy doleciał do Tunisu przed zamknięciem kontroli. Jeżeli dzisiejsze depesze (patrz depesze) przyniosą wiadomości pomyślne, to Płoczyński zatrzyma drugie miejsce w tabeli punktacji.

Przeciętna szybkość Bajana na trasie 4,774 klm. t. j. od Warszawy do Algieru wynosi 198 klm. godz. Natomiast od Pau do Algieru około 240 klm. godz., co w znacznej mierze wyrównało stratę czasu na poprzednim odcinku. Bajan, chcąc utrzymać na całej trasie lotu okólnego najwyższą punktowaną przeciętną

na szybkość 210 klm. (przeniosłoby mu to 720 punktów i zwycięstwo) musi dać szą drogę odbyć z szybkością średnią 230 klm. Nie jest to dla samolotu Bajana niemożliwością, bo przecież już na odcinku afrykańskim leciał z szybkością średnią 240 klm., a odcinek Biskra — Tunis przeleciał z szybkością 246 klm. godz.

Groźni przeciwnicy Bajana Niemcy Seidemann i Hubrich lecą o wiele wolniej. Nadrabiają również utracony czas, podczas przelotu z Paryża do Bordeaux, jednakże lecą przeciętnie o 2 do 3 klm wolniej niż Bajan.

JUTRO W WILNIE.

Wczoraj samoloty wystartowały z Tunisu do lotu ponad morzem. Startowa no grupami po pięć aparatów. Jako pierwsza zerwała się do lotu ta grupa, która w Warszawie startowała ostatnia. Start odbywał się w odstępach pięciominutowych. Bezpośrednio po starcie musiały przelecieć 220 klm. pełnego morza.

Na drodze z Tunisu do Palermo używano statki żeglugi przybrzeżnej oraz okręty patrolowe, które obserwowały uważnie przelot zawodników. Dwie eskadry samolotów wodnych i lądowych patrolowały wybrzeża po stronie afrykańskiej i włoskiej.

Po dotarciu do Rzymu zawodnikom pozostają do przebycia dwa etapy: Rzym — Praga i Praga — Warszawa.

Jutro Wilno powita zawodników na lotnisku na Porubanku.

Wszyscy na Porubanek!

Wszyscy na Porubanek — oto hasło dnia.

Jutro będziemy świadkami jednego z etapów Challenge'u. Przez Wilno przelecia w południe niesłusznie wielkiego rajdu powietrznego, obliczonego na 10 tysięcy kilometrów. Porubanek będzie terenem lądowania i startu.

Tuż za wielkimi hangarami lotniczymi rozciągnęła się biała linja lądowania. Linja ta zaopatrzona jest w ogromną strzałę, leżącą na zielonej murawie. Strzała ta wskazuje kierunek lądowania, a opodal wetknięta jest flaga. Każdy samolot musi przelecieć nad linją lądowania. Tutaj zostanie zmierzony czas przylotu. Lotnik będzie mógł zatrzymać się, by nabrać benzyny, czy też odpocząć po nużącej drodze. Z linji lądowania samolot będzie odtransportowany tuż pod same trybuny. Z pod trybun odbywać się będzie start samolotów do dalszego lotu do Warszawy. Trzeba przypuszczać, że w Wilnie zawodnicy nie zechcą zatrzymywać się dłużej, ponieważ spieszyć

sie im będzie do Warszawy, by zakończyć ten gigantyczny lot okrężny i nabrać przez sobotę sił do końcowego egzaminu olimpiady lotniczej, do wyścigu na trasie 297 klm. Na Porubanku prócz punktu kontrolnego odbędzie się również punkt naprawy. Poszczególne firmy samolotowe nadesłały do Wilna swych przedstawicieli z częściami zapasowymi, które będą w każdej chwili do dyspozycji lotników.

Lądowanie w Wilnie jest o tyle ważne, że odcinek Lwów — Wilno uważany jest przez wszystkich niemal lotników za bardzo trudny, a i niebezpieczny, bo niema tu absolutnie żadnych znaków wskazujących kierunek lotu. Łatwo więc jest zbłądzić opóźniając przylot i lądowanie.

Na lotnisku wybudowano jeden zapasowy hangar dla samolotów. W razie więc, co nie daj Boże, jakiegoś wypadku lotnicy będą mogli w Wilnie przenoćować.

Publiczność będzie miała rozległy teren wzdłuż całego lotniska. Miejsce siedzących jest stosunkowo mało. Na Porubanek w piątek odchodzić będą autobusy z placu Ratuszowego przy ul. Niemieckiej i Wielkiej, a dyrekcja kolejowa uruchamia kilka specjalnych pociągów. Przejazd w obie strony wynosi 80 gr. Pierwszy pociąg odejdzie o godz. 8 min. 30, a następnie o 10.30 — 11 i 11.50. Jak więc widzimy przylot pierwszych zawodników spodziewany jest na godzinę 11—12. Lotnicy do Wilna przybędą z Pragi czeskiej przez Katowice, Lwów, Lidę.

Powtarzamy więc jeszcze raz „wszystcy na Porubanek”. Niech Wilno serdecznie powita bohaterów skrzydeł lotniczych.

Dodatkowe pociągi Wilno—Porubanek

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Wilnie powiadamia, iż w związku z przelotem w dniu 14 września r. b., t. j. w piątek samolotów biorących udział w międzynarodowym Turnieju Lotniczym (Challenge) przez Wilno, tego dnia zostaną uruchomione z Wilna do Porubanki pociągi dodatkowe.

O godz. 8 min. 30 odejdzie z Wilna pociąg specjalny dla młodzieży szkolnej, który przyjedzie do Porubanki o godz. 8 min. 40, spowrotem odjazd z Porubanki godz. 14 min. 30, przyjazd do Wilna godz. 14 min. 40.

Dodatkowe pociągi dla publiczności odejdą tego dnia z Wilna w następujących godzinach: 10 min. 30, 11-ej i 11 min. 50. Przyjazd do Porubanki o godz. 10 min. 40, 11 min. 10 i 12.

Działalność Polskiego Czerwonego Krzyża w Wileńszczyźnie

W związku z 15 rocznicą założenia Polskiego Czerwonego Krzyża, która przypadła w niedzielę 9-go bm. warto zaznaczyć, że w okresie od 1930 roku do 1934 kolonny przeciwjagielne P. C. K. w Wileńszczyźnie udzieliły 252,393 porad i dokonały 21,460 operacji — wszystkie z dodatnim wynikiem (a).

Międzynarodowy Kongres Wytwórców Energii Elektrycznej

W dniu 7 b. m. zakończyły się w Lozannie obrady V-go Kongresu Międzynarodowego Związku Wytwórców i rozdzielców energii elektrycznej. Obrady toczyły się w auli politechniki lozańskiej. Po zakończeniu obrad — delegacja polska, wraz z przyzdyjtem Kongresu, złożyła wieniec przy wyprawianej w ścianę politechniki tablicy poświęconej pamięci prezydenta Gabriela Narutowicza.

W obradach Kongresu, które rozpoczęły się w dniu 29 sierpnia w Zurychu, a w dniu 7 b. m. zostały zakończone w Lozannie, brało udział zgóra 650 osób, przedstawicieli przemysłu elektryfikacyjnego 16 krajów europejskich oraz Argentyny i Japonji.

Wśród licznych referatów, które odczytano na Kongresie — dwa były zgłoszone przez delegację polską, a mianowicie referat inż. Golebiowskiego o sprzedaży aparatów elektrycznych oraz inż. Kobylińskiego o polskiej ustawie o popieraniu elektryfikacji.

Plonem obrad Kongresu jest zebranie znacznej ilości materiału, posiadającego bardzo duże znaczenie pod względem technicznym i organizacyjnym.

Teatr muzyczny „LUTNIA”

Występy Janiny Kulczyckiej

Dziś po cenach zniżonych

HR. LUKSEMBURG

Jutro HANKA ORDONÓWNA

Powrót tych pociągów z Porubanki nastąpi w miarę ukończenia przelotu.

Przejazd tam i spowrotem kosztuje 60 gr. Urzędnicy płać połowę dawnej taryfy, t. j. 10 gr. tam i spowrotem. Młodzież szkolna za przejazd tam i spowrotem płaci 20 gr. na podstawie zaświadczenia Kuratorium Okręgu Szkolnego.

Kasy biletowe w Wilnie będą wydawać na żądanie bilety powrotne do znaczy, na przejazd do Porubanki i spowrotem. Bilety takie należy zachować przy sobie na drogę powrotną. Požadane jest nabywanie biletów powrotnych dla wygodę jadących. Bilety te będą sprzedawane we wszystkich kasach st. Wilno i dodatkowo w kasie багаżowej.

W zdrowym ciele — zdrowy duch

Jeszcze w sprawie poradni lekarskiej Im. Marsz. Piłsudskiego

Wiele jest nędzy na świecie, wiele nieszczęść... Brak pracy, brak dachu nad głową, czasem nawet brak chleba — są zjawiskami zbyt często dającymi się obserwować w dobie obecnej. Największą wszakże niedolą ludzką jest chyba bieda sprężniona z chorobą, chorobą czasami ciężką, na której leczenie niema pieniędzy, bo niema ich nawet na łyżkę stawy. Jakże wiele jest takich wypadków... Ludzie dotknięci takim

nieszczęściem idą na zebranie (jeśli mają siły) lub też powolnie czekają wybawienia... w śmierci. Jedni i drudzy są jedynie nieużytecznym ciężarem społeczeństwa.

Ludzie głodni i chorzy, szukając winnych swego losu, rzucają oskarżenie pod adresem społeczeństwa, które odwróciło się i zapomniało o nich. A wszak, gdy by tym nieszczęśliwym w odpowiedniej chwili udzielono potrzebnej pomocy, —

nie tylko, że przestaliby oni obciążać społeczeństwo, lecz mogliby stać się czynnymi jego jednostkami, przysparzając swą pracą dobrą całą Państwu.

Przyjście z pomocą materialną Rzadu jest tutaj niemożliwe, bo nie wystarczyłoby, na to środków. Pomocy tej wino udzielić samo społeczeństwo. To też Bezpartyjny Blok Współpracy z Rządem, oceniając należycie znaczenie uzdrowienia społeczeństwa otwiera w krótkim czasie w Wilnie przy ul. Portowej pod Nr. 19 **poradnię lekarską dla niezamożnej ludności m. Wilna**. Poradnia będzie udzielać porad lekarskich oraz dawać leki niezamożnym chorym w zasadzie

najzupełniej bezpłatnie. Szereg wybitnych lekarzy poprowadzi następujące działy w powstającej poradni: 1) chirurgiczny, 2) ginekologiczno - położniczy, 3) oczny, 4) chorób ncha, nosa i gardła, 5) dentystyczny, 6) chorób wewnętrznych, 7) chorób dziecięcych, 8) skórno-wenerycznych i 9) neurologicznych.

Prócz tego przy poradni będzie istniał dział profilaktyczny (zapobiegawczy), który przeprowadzi szereg wykładów z dziedziny profilaktyki. Odczyty będą wygłaszane w dwóch równoległych cyklach, dostosowanych do różnych poziomów audytorjum.

Pełna tabela wygranych

GŁÓWNE WYGRANE

I.

II.

10.000 Zł. na Nr. Nr.: 82904 162866.
5.000 Zł. na Nr. Nr.: 20529 35402
40569 70136 103496 112960 147778.
2.000 Zł. na Nr. Nr.: 4591 5078 6841
9888 13437 32373 33588 39059 41159
54343 68895 71857 87328 89244 89994
98535 102146 104163 134525 138046
140264 141510 144326 156058 167437.
1.000 Zł. na Nr. Nr.: 6007 8638 8989
10001 21717 22063 24330 27853 31381
43195 47745 47787 57583 57641 69164
81308 85715 86335 107755 108735 112069
114740 117407 128356 139435 140933
142678 145001 146436 147297 148130
150615 152858 159367

15.000 zł. na n-ry 84788 92119 165238
10.000 zł. na n-ry: 19849 71078 138397
5.000 zł. na n-ry 35543 72868 101214
140439 159379
2.000 zł. na n-ry: 46323 49177 54130
30521 37781 55343 59179 65968 72321
79694 102430 106121 113634 117397
154336
1.000 zł. na n-ry 400 1392 9397 10107
11262 14741 29172 36427 44770 67443
71497 74417 79606 81082 87102 87616
90557 97703 100029 109430 112718
112772 114557 115090 122996 130261
131418 130849 135328 147903 149190
157962 160395 162549 167977 169288

S T A W K I

I II-gle ciągnięcie

9 128 266 322 430 84 571 602 703 69
78 922 43 1065 249 322 48 485 98 503
15 46 819 24 27 36 992 2060 92 375
481 621 888 920 25 3004 160 245 706 73
849 928 4121 270 91 315 418 44 533 925
5208 520 635 828 82 90 6014 39 254 370
658 68 801 926 7043 458 548 89 822
42 72 8049 123 272 308 43 501 60 65
67 87 825 969 9173 385 404 24 540 81
95 800 995.
10182 345 583 99 765 897 964 11058
216 429 91 535 45 665 827 57 924 87
12103 28 84 255 559 612 62 704 97 918
13193 271 381 492 506 17 78 694 703
10 22 868 914 96 14039 115 507 51 626
756 927 15313 470 549 703 818 86 91
16199 440 81 566 671 17238 335 550 60
688 730 862 66 918 78 18062 243 52 327
34 60 627 91 777 873 922 52 19167 229
409 524 640 877.
20022 42 129 201 328 493 549 623
975 21238 306 10 19 406 590 777 833
983 22023 131 305 23 61 514 804 81
23394 40 58 558 627 87 701 33 78 873
960 24067 141 371 500 702 47 72 840 942
63 74 25093 197 376 428 96 550 67
26416 620 774 27042 199 261 99 556
858 957 28156 44 370 81 554 56 73 664
745 80 29243 647 774 853 66 994.
30137 45 225 51 325 35 563 614 46
777 740 982 31197 98 217 92 417 19 30
39 533 42 98 748 853 901 65 32170 316
19 60 401 65 567 718 61 896 908 56
33050 176 403 19 585 685 96 721 34 43
78 864 935 34012 153 295 992 890 35114
50 222 325 452 519 621 768 954 36187
286 343 456 780 885 37068 135 229
446 940 53 38138 44 458 565 605 974
30677 330 33 60 73 437 501 673 94
792 901.
40013 39 46 125 201 319 36 70 456
680 800 41242 87 319 33 72 419 753 912
76 42386 417 640 745 43174 306 412 29
79 4418 93 225 332 68 446 48 805 59
93 93614 45021 155 265 69 307 31 47
69 98 485 537 49 891 903 46202 377
556 80 602 13 58 65 82 878 47145 60
97 441 554 668 86 718 21 839 62 48243
402 510 816 34 56 66 72 987 49202
94 334 465 510 649 735 878 938.
50048 143 65 274 393 488 588 638 764
836 50 958 51153 262 469 517 90 705
19 56 94 822 932 52072 267 616 776 85
53097 104 465 94 527 663 817 981 86
54080 102 58 217 24 504 639 778 848
55087 157 323 494 540 722 31 54 810
23 80 56090 111 24 561 85 600 717 86
879 907 27 35 57043 157 231 306 19 471
527 52 880 58160 76 284 667 712 43
828 66 910 59014 25 295 366 93 560 68
97 617 27 98 772 89 828 52 69 906 18
79.
60097 126 417 18 40 541 669 91 767
803 945 61035 185 294 370 463 82 569
83 681 749 59 812 973 82 62279 425 99
660 80 774 859 915 63151 409 63 72 527
60 758 810 67 906 92 64321 29 594 914
43 89 65139 88 331 593 887 66262 374
416 61 505 65 83 776 94 720 26 894
966 67122 33 344 86 575 96 652 815 29
35 948 63 68062 119 63 70 223 639 69046
109 61 83 276 372 545 668 869.
70176 201 7 73 35 326 57 66 443 574
701 836 947 83 71158 91 238 87 478 612
84 90 707 24 54 841 958 89 72074 168
79 261 326 32 606 736 860 946 73054
133 474 533 665 910 74040 183 317 438
512 618 969 75036 42 77 389 556 85
662 98 721 819.
76139 235 99 316 722 843 58 90 907
77148 84 318 41 508 28 68 610 705 843
961 6 22 78146 255 402 43 46 733 821
916 79116 287 307 418 33 581 614 824
980

80231 333 55 78 562 65 835 81059
157 200 80 97 396 451 592 696 705 872
941 65 78 91 82256 73 452 582 824
88 83008 39 133 72 265 84284 89 384
605 892 97 940 85507 25 794 96 917
86058 142 63 208 460 562 721 84 854
908 87105 238 316 27 94 446 568 608
27 727 861 917 88034 228 326 632 743
79 892 914 89045 126 70 223 321 47 462
635 40 747 808 73 91
90096 221 370 405 591 675 96 890 953
91061 77 121 586 712 92185 92 290 330
76 442 638 764 889 909 93045 125 329
79 515 80 663 921 94001 62 113 202 75
315 41 491 540 608 880 999 95006 41
227 300 12 25 439 84 516 73 618 28 706
51 894 968 96096 165 424 596 723 62
97002 89 105 48 366 501 39 97 832 990
96 98021 48 63 102 228 73 87 436 511
67 81 651 74 764 847 99157 92 308 79
476 602 853 71
100042 244 364 84 428 95 566 837 86
909 101022 46 75 135 331 440 508 664
779 95 837 52 966 102483 92 618 56 727
845 108089 275 340 47 486 521 619 734
104054 65 138 57 228 328 73 86 457
511 709 879 105062 86 94 148 99 287 322
34 411 43 77 84 615 732 800 911 106074
108 34 247 605 29 80 789 850 107028
88 227 77 89 326 42 423 42 93 553 667
766 961 73 108145 274 357 488 558 632
900 18 99 109057 63 125 459 536 57
706 25 829
110042 58 178 206 34 33* 91 94 664
734 820 35 50 86 96 11157 79 92 96
231 58 561 82 640 53 735 853 971
112017 143 284 310 72 505 641 57 92
113150 51 94 97 200 359 697 737 807 50
67 952 114059 148 64 274 317 43 457
595 662 66 774 115267 783 855 116006
27 85 286 528 616 708 20 866 926 85
117142 51 275 456 59 674 982 118177
387 89 461 755 845 976 119036 150 206
407 15 49 670 721 29
120186 91 303 98 419 23 506 21 709
810 95 121008 131 46 82 203 63 349
570 734 886 986 122099 338 72 429 76
93 521 92 745 952 71 123034 240 82 420
506 682 89 728 97 817 904 124180 304
75 95 415 55 520 666 945 125262 353
86 441 639 814 89 126098 182 337 90
409 43 529 721 35 47 87 816 127007
124 247 48 67 348 54 407 511 36 74
93 745 68 88 838 128000 17 62 367 449
674 754 60 833 911 27 129039 306 75
81 704 34 47 958
130009 56 291 328 32 93 624 86 728
90 834 886 131104 16 236 460 575 700
41 46 800 98 132032 215 313 456 518
56 58 709 57 842 929 38 133057 331 87
91 420 620 34 703 134010 19 138 41 75
266 366 82 437 48 58 524 623 79 135135
71 242 362 452 501 79 89 621 37 83 951
57 136127 207 17 306 468 137032 68
131 253 482 575 88 623 52 708 42 44
839 900 138055 236 35 400 501 83 698
705 868 935 67 139049 155 333 615 48
98 863 097
140119 65 313 405 71 97 523 45 622
861 86 141025 332 64 538 612 781 829
31 69 87 142157 214 43 56 404 67 542
607 23 793 847 143242 66 305 19 458
538 719 72 837 53 96 902 94 144201 59
335 430 84 671 864 145074 432 560 82
671 822 967 146010 50 66 394 629 754
67 70 867 942 147270 310 554 781 866
75 99 958 148078 94 457 575 600 43
700 876 988 149036 210 67 307 549 893
968
150279 505 15 20 46 675 719 38 905
151085 173 327 648 80 747 867 80 152113
223 310 26 474 856 935 153214 79 338
668 728 36 81 328 66 934 55 154019
344 510 30 638 909 155207 20 95 352
459 517 67 754 847 156015 86 266 90

w 6-m dniu ciągnięcia 4 klasy 30-ej Polskiej Loterii Klasowej

90 767 806 77 986 157151 90 563 622
709 60 826 34 68 956 68 158182 364
460 595 828 48 66 159039 113 81 261
74 608 12 760 842
160017 53 82 154 201 353 464 624 92
752 874 87 161140 420 39 99 596 857
96 947 58 162057 131 227 434 657 724
39 969 163043 61 92 297 330 649 772
842 902 6 164013 47 107 248 91 439
506 95 823 77 964 165044 240 357 651
790 828 166224 318 518 38 631 854
99 167066 136 274 454 521 75 80 685
86 168118 51 239 42 461 886 955 91
169055 310 57 446 65 594 610 18 62 711
46 892
III-cie ciągnięcie
52 311 479 692 796 1308 1957 2466
2649 3093 3181 3241 48 3813 4098 4129
4340 458 642 869 5065 109 28 6004
30 735 55 58 7147 280 349 74 502 8071
231 433 907 80 9073 381 578 685 91 716
845
10648 805 994 11002 146 224 571 605
68 12112 88 501 81 817 13621 592 711
14057 446 653 797 905 32 15021 92 260
518 16063 306 439 646 17101 87 508 63
82 18025 143 89 370 570 746 19091 97
114 374
20292 384 421 50 59 617 90 735 21321
652 874 992 22557 661 83 23108 243 340
718 24 597 24862 900 23 75 25162 498
512 26483 690 875 926 44 27152 230 76
601 877 921 28718 990 29062 219 315
56 736 30045 98 527 30 31266 840 982
32004 257 644 58 765 807 26 30 33043
510 753 55 838 953 34262 642 810 51
35068 177 703 901 36060 321 525 37260
338 82 558 38111 237 716 810 39087 686
783 883 920 47
40172 920 41412 918 42024 352 431 45
630 744 830 934 93 43080 161 277 603
802 55 44162 406 45324 34 36 943 74
46131 95 359 622 705 827 84 47210 557
897 48412 506 800 49316 318 414 554
738
50192 354 610 51300 554 981 52044
275 311 58 424 802 53005 186 346 672
706 86 830 80 54311 511 661 749 801
55088 335 550 56227 352 87 419 92 646
57005 875 58194 464 534 682 59215 493
632 40 90
60156 571 916 61043 340 469 715 62189
203 59 379 509 697 752 955 63174 836
49 64178 254 374 77 510 901 53 65573
654 73 744 80 66294 937 67695 722 68198
344 547 609 903 50 69766 74 972
70033 324 715 71048 211 79 304 21 608
733 71 823 72172 517 782 800 75 73002
45 317 621 774 74386 765 946 75073 125
532 70 627
76020 795 946 77 109 780 78136 258
763 79198 298 334 469 812 929 88.
80134 205 501 300 81349 93 685 741 97
82112 322 649 83076 353 674 796 973
84088 245 376 547 743 65 85085 188
354 997 96043 125 90 405 884 945 87160
518 85 709 26 837 88000 133 339 776
89001 206 381 480 598 702 52 55 990
90059 268 489 533 803 91098 768
92045 93417 715 862 63 923 31 64 94089
432 696 95032 199 441 677 766 96183 210
382 413 48 566 668 765 815 47 97332
888 98311 576 960 99120 73 79 329 496
864 93 919 33
100181 398 424 926 101548 645 737
860 78 102148 333 409 97 978 103063
119 55 377 442 632 754 104273 523 847
959 105080 321 90 421 509 622 106515
48 928 107002 108010 540 109060 231
581 794.
110015 21 67 364 906 111019 74 76
127 73 560 657 768 112126 830 113038
186 217 445 114066 183 231 439 867
115314 593 717 52 917 34 42 116040
283 392 572 117124 417 552 890 118288
991 119307 787 852.
120023 680 807 63 974 121009 115
43 248 503 85 122312 684 822 123095
111 480 862 75 997 124111 386 572 87
794 951 125285 789 126199 235 127246
317 651 62 727 38 821 951 128084 145
280 547 932 129221 311 73 723 911.
130028 99 162 631 920 131109 639 47
945 132076 168 277 133123 282 607 891
930 134255 60 438 695 845 135007 95
192 295 391 432 557 75 852 136108 549
787 966 137120 29 365 414 40 577 733
138096 922 423 648 901 17 139076 118
302 688 806.
140050 568 97 614 863 967 141022
118 409 509 75 79 604 142009 150 714
143069 247 304 18 718 144364 575 609
145185 313 25 735 894 972 46448 903
147656 148090 151 324 483 502 52 149310
90 676 903.
150010 166 347 589 92 757 151516 732
927 152047 328 422 990 153037 246
493 622 900 1542031 436 922 65 78 94

155124 488 580 958 156069 95 546 789
912 157684 776 852 987 158455 644 88
159090 105 644 825 925.
160400 70 658 161338 477 671 835
163324 483 581 716 884 163189 551 657
898 970 164016 214 332 778 165353 499
796 822 166021 190 206 655 960 167046
823 998 168062 131 741 169395 650 873
81

WIADOMOŚCI GOSPODARCZE

O tłumienie gruźlicy bydła rogatego

Gruźlica bydła rogatego jest chorobą rozpowszechnioną i niebezpieczną. Jest to choroba zaraźliwa, przewlekła, napastująca przeważnie człowieka i bydło. Jednak żadne zwierzę nie jest zabezpieczone od tej choroby. Nawet zimmokrwiste zapadają na gruźlicę, jak to: karpie, węże, zółwie. Najbliższą przyczyną tego procesu chorobowego jest specyficzny drobnoustroj — laseczka Kocha, która posiada rozmaite odmiany i swoistości, zależnie od rodzaju zwierząt, w ustroju których rozmnaża się.

Wszelkie warunki egzystencji bydła, działające ujemnie na jego organizm, a zatem osłabiające odporność jego tkanek, sprzyjają rozpowszechnieniu gruźlicy. Tak, spostrzeżenia kliniczne stwierdzają, że gruźlica bydła rogatego gnieździ się najwięcej w ciasnych, ciemnych, niewietrzonych oborach, pełnych amonjaku w powietrzu i cuchnących oparów, pełnych kurzu z nawozu i słomy. Łatwo opomówi ona krowy wyciełzone nadmiernej produkcją mleczną przy utrzymaniu stałym. Również bydło częściej zapada na gruźlicę w okolicy dużych fabryk, gdzie powietrze jest stale zadymione, zawierające gazy drażniące, w dużych miastach z braku świeżego powietrza i obszernej chlewni, również w gospodarstwach wiejskich z przyczyny niedokarmiania i innych niehigienicznych warunków utrzymania.

Sprzyja rozpowszechnieniu gruźlicy uszlachetnienie, które wraz z jednostronną eksploatacją mleczną krowy prowadzi do porośnięcia tkanek ustroju. Dlatego też, jak wykazuje statystyka, bydło szlachetne i wysokomleczne w krajach uprzemysłowionych częściej zapada na gruźlicę, niż bydło górskie i stepowe.

Niebezpieczeństwo wywoływane przez gruźlicę bydła rogatego jest dwójakie: ekonomiczne i zdrowotne (sanitarne).

Sztuki gruźlicze gorączkują, również mają chorobowo zmienione ważne narządy, jak to: płuca, gruczoły mleczne, organa trawienne, wskutek czego te narządy nie mogą funkcjonować normalnie, fizjologicznie, więc pracują patologicznie chorobowo, skutkiem czego następuje zmniejszenie życiowej energii, a zatem sztuki te produkują coraz mniej mięśni, tłuszczu, mleka oraz energii roboczej. U wysoko gruźliczych sztuk dochodzi do kompletnego zaniku tłuszczu i mleka. Mleko, tłuszcz i mięso cierpią na jakości: mięśnie robią się słabe, blade, zanikające nawet osłuszone, mleko — żółtawe, wodniste, zawiera w sobie grudki serowate, tłuszcz staje się słabej konsystencji, żółtawy. Cierpi też na jakości i skóra, która staje się cienką, lekką, suchą i tra-

ci elastyczność. Równoległe z temi ujemnymi skutkami gruźlicy pada rynkowa cena zwierzęcia i jego produktów.

Ekonomiczne niebezpieczeństwo staje się groźniejsze, jeśli przyjąć pod uwagę, że chore zwierzę zawiera zarazki w mleku, kale, moczu, ślinie, śluzie oskrzelowym, jak też w kropelkach pary wydychowej. Swemi wydzielinami i wydalninami zaraża ono paszę, wodę, ściółkę i t. p. więc, zaraża otoczenie, w którym przebywa z drugimi zwierzętami oraz z człowiekiem. Gruźliczne bydło za pośrednictwem zakażonej paszy, wody, ściółki, ściann, naczyń do karmienia i t. p. staje się źródłem zakażenia sztuk, znajdujących się w tejże oborze. Również służy źródłem gruźlicy dla innych gatunków zwierząt, jak to: świń, psów, kotów, które w dalszym ciągu szerzą zarazę.

Najniebezpieczniejszym pod tym względem jest odwirowane mleko w zbiorowych mleczarniach. Łatwo to myślimy, gdy przyjmiemy pod uwagę, że do mleczarni zbiorowej przybywa mleko od różnych krow, a więc może dochodzi mleko od krow gruźliczych. Mleko chcąc by od jednej chorej krowy zmieszane z mlekiem od krow zdrowych zakaża prą-

kami gruźliczymi całe mleko, zmieszane w jednym aparacie. Prątki gruźlicze razem z brudem opadają w wirówkach na dno i w ten sposób odwirowane mleko, roznoszone z powrotem, staje się źródłem zakażenia na całą okolicę.

Ponieważ odwirowane mleko jest produktem tanim, więc jest używane w gospodarstwach do żywienia świń, cieląt, żebrząt, a niekiedy i dzieci, niewiedzialnie szerząc naokoło gruźlicę. Już tego, co po wiedziałem, dosyć aby zrozumieć jak wielkie materialne straty pociąga za sobą gruźlica, jak wielce jest ona szkodliwa.

Ale to jeszcze nie wszystko. Człowiek zaraża się gruźlicą od zwierząt, przeważnie zaś od bydła rogatego, spożywając jego mleko. Na tem polega niebezpieczeństwo gruźlicy bydła rogatego zdrowotne (sanitarne). Ileż to umiera ukochanych dla nas osób, ileż to ginie twórczych sił, rozsiewając dokoła prątki gruźlicze, niszczące życie ludzkie. Dziś ludzkość pokutuje za swoją bierność w przeszłości.

Ludzie przeważnie zapadają na gruźlicę wskutek zakażenia się prątkami gruźlicy ludzkiej. Był okres, w którym niektórzy uczeni starali się udowodnić, że gruźlica bydła rogatego nie jest za-

rażliwą dla człowieka. Jednakże dziś po szczegółowych badaniach świat nauki wrócił do przekonania, że prątki gruźlicy bydłowej są groźne również dla człowieka. Dziś wiemy, że wypadki zakażenia ludzi prątkami gruźlicy bydłowej są bardziej rozpowszechnione, niż myśłano dawniej, że postacie gruźlicy jelitowej u człowieka najczęściej zależą od żywienia się surowym mlekiem i że wypadki te są bardziej niebezpieczne wskutek większej zjadliwości prątków gruźlicy bydłowej. Badaniem bakteriologicznym bardzo często daje się wykryć prątki gruźlicy bydłowej w narządach chorych ludzi, zwłaszcza u dzieci, żywionych mlekiem krowim.

Cóż mamy czynić nadal? Czy mamy obojętnie obserwować ruinę materialną naszego gospodarstwa i cierpienia ludzkości? Dla czego stójmy bezradni z opuszczonymi rękami, gdy możemy rzucić rękawicę naszemu wrogowi w pełnej nadziei zwycięstwa nad nim? Porzućmy więc naszą bierność a starajmy się zorganizować dla walki z rozpowszechniającą się w naszych mieszkaniach i oborach gruźlicę.

W celu zrealizowania powyższej idei należy przedewszystkiem szukać podstaw prawnych. Otóż te podstawy znajdujemy w załączniku Nr. 5 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. URP. Nr. 19, poz. 117), które traktuje o dobrowolnym tłumieniu gruźlicy. Według punktu pierwszego załącznika towarzystwa rolnicze, instytucje społeczne i samorządowe mogą tworzyć związki, mające na celu dobrowolne tłumienie gruźlicy bydła rogatego. Związek taki musi mieć regulamin, oparty na zasadach podanych w wymienionym załączniku a zatwierdzony przez Ministra Rolnictwa.

W chwili obecnej, gdy rolnictwo potrzebuje wszechstronnej opieki aby stać na prawidłowe tory normalnego rozwoju i wydajności, w chwili, gdy ludzkie społeczeństwo obudzone z wiekowego snu, lamentuje nad ofiarami rozpanoszonej gruźlicy, czas najwyższy przystąpić do czynnej walki z tym zaciętym wrogiem ludzkiego zdrowia i dobrobytu.

Izby rolnicze, towarzystwa rolnicze, instytucje społeczne i samorządowe wreszcie wszyscy rolnicy wiecy i młodzi muszą zorganizować się aby korzystając ze zdobyczy naukowych, przystąpić do obrony swego życia i mienia przed ukrytym, a nieubłagany wrogiem — prątkiem gruźliczym.

Czas nagli.

Bolesław Białobrzewski.

Wkłady oszczędnościowe w P. K. O.

w m-cu sierpniu 1934 r.

W miesiącu sierpniu wkłady oszczędnościowe, a także i liczba oszczędzających w P. K. O. wykazują dalszy poważny wzrost.

Wkłady oszczędnościowe wzrosły o 6.530.768 zł., osiągając na dzień 31 sierpnia 1934 r. stan 541.700.798 zł., łącznie zaś z wkładami pochodzącymi z waloryzacji dawnych wkładów markowych zł. 565.843.699 zł.

Jednocześnie ze wzrostem wkładów oszczędnościowych wzrosła w tym czasie i liczba oszczędzających w P. K. O. W ciągu m-cia sierpnia P. K. O. wydała 33.739 nowych książeczek oszczędnościowych, osiągając na dzień 31 sierpnia 1934 r. ogólną liczbę 1.309.788 książeczek, łącznie zaś z książeczkami pochodzącymi z waloryzacji 1.340.275 książeczek.

Giełda zbożowo-towarowa i lniarska w Wilnie

z dnia 12 września 1934 r.

Za 100 kg. parytet Wilno.

Ceny tranzakcyjne: Mąka pszenna gat. — I B 34,60. Mąka pszenna gat. I C 30,25 — 31,50. Mąka pszenna II E — 26,50. Mąka pszenna gat. II G — 22,75. Mąka żytnia 55 proc. — 25. Mąka żytnia razowa 17. Siemię lniane basis 90 proc. loco wagon stacja załadunku 42,50.

Ceny orientacyjne: Żyto I standard 16 — 16,25. Żyto II standard 15 — 15,25. Pszenica 18 — 19. Jęczmień na kaszę zbierany 15 — 15,50. Owies standardowy 14,80 — 15. Mąka pszenna

gat. III A — 20,25 — 20,50. Mąka pszenna gat. III B — 13,50 — 14. Mąka żytnia 65 proc. — 21 — 21,75. Sitkowa 16 — 1,50. Razowa 13,50 — 17. Otręby żytnie 9,75 — 10. Otręby pszenne miakie 11 — 11,25. Siano 4,50 — 5,50. Słoma 3,50 — 4,00. Siemię lniane basis 90 proc. franco Wilno — 40,50 — 41.

Ceny

Centralne Biuro Statystyczne Zarządu m. Wilna podaje ceny niektórych artykułów notowanych na rynkach wileńskich.

Ceny detaliczne za 1 kg.: Chleb żytni przemiał 55 proc. 0,30, chleb żytni przemiał 75 proc. 0,25, chleb żytni razowy 98 proc. 0,20, chleb pszenno żytni 65 proc. 0,30 — 0,50. Mąka pszenna przemiał 0,30 — 0,45, mąka żytnia razowa 0,16 — 0,18, mąka żytnia pyłkowa 0,24 — 0,30. Mięso wołowe 0,80 — 1,10, mięso cielęce 1,00 — 1,30, mięso baranie 0,80 — 1,10, mięso wieprzowe 1,10 — 1,50.

Ceny hurtowe w nawiasie detaliczne za 1 kg. Karpie żywe 1,60 — 1,70 (1,60 — 2,00), karpie drobne 1,40 — 1,50, szupaki żywe (2,00 — 2,40), szupaki śnięte 1,60 — 1,80, (1,80 — 2), sielawy (0,40 — 0,45 drobne), okonie 0,60 — 0,90 (1,30 — 1,50) płotki 0,35 — 50, (0,50 — 0,50), stynka 0,25 — 0,30, drobne ryby 0,15 — 0,20.

Ceny detaliczne: za 1 kg.: Kartofle 0,03 i pół — 0,07 i pół, kaputa świeża 0,02 i pół — 0,08 marchew 0,06 — 0,12, buraki 0,04 — 0,10, cebula 0,12 — 0,25. Masło świeże 1,80 — 2,30, masło solone 1,80 — 2,00. Mleko 0,15 — 0,17 za litr, śmietana 0,60 — 1,00 za litr, jaja 0,05 — 0,08 za szt.

Ceny hurtowe: Papierówka 10,00 za 1 m. p. Ślipry 6,00 — 6,20 za 1 szt.

Artur Mills

APASZKA

POWIEŚĆ

Przekład autoryzowany z angielskiego

Cóż to za kłopot? Jedziemy w jedną stronę? — Pont Le Bec wiedział doskonale, w którym hotelu stali Rolyatowie i jakie były numery ich pokoi.

— Jeżeliby pan był łaskaw wysadzić nas gdzieś na Champs Elysées...

— Doskonale. Sam stoję w „Claridges”.

Poszli we troje do wyjścia. Pont Le Bec dał znak szoferowi po drugiej stronie ulicy, który podjechał piękną niebieską limuzyną. Meriel, miłośniczka luksusu, usadowiła się z przyjemnością w głębokich poduszkach.

— Przyznam się, że mam gwałtowną ochotę na koktajl — rzekła.

Pont Le Bec uśmiechnął się, dotknął guziczka w przedniej ścianie karety i wyjął z otwierającej się do środka skrytki tacę ze srebrnymi przyborami do koktajlu.

— Nie mam, niestety! wielkiego wyboru, ale może pani nie wzgardzi wytrawnym Martini.

— Pan jest cudownym człowiekiem! — wykrzyknęła młoda kobieta.

10

Pont Le Bec napełnił srebrne kubki i podał gościom. Po wspaniałym urządzeniu samochodu, Meriel osądziła, że muszą mieć do czynienia przynajmniej z milionerem. Bogaci ludzie mieli dla niej nieodparty urok. Popatrzyła na niego, zastanawiając się, kim mógł być, w jaki sposób się dorobił i jaki miał majątek. Wiek jego oceniła na „około czterdziestu”. Twarz miał może za bardzo pooraną i surową, ale sympatyczną. Przy bliższym poznaniu na pewno zyskiwał.

Wypiła jego zdrowie:

— Nie wiem, jak się pan nazywa, ale jestem panu ogromnie wdzięczna.

— Nazywam się Dukayne. Ojciec mój był Francuzem, ale urodziłem się w Kanadzie i jestem angielskim poddanym.

— Rolyat — przedstawiła się Meriel. — Kapitan Thorp. — Zauważyła, że nowy znajomy obserwuje ich ukradkiem i uznała za stosowne wyjaśnić sytuację. — Mój mąż pojechał dziś do Fontainebleau obejrzeć jakieś obrazy i kapitan zabrał mnie uprzejmie na wyścigi. Mój mąż przepada za obrazami i wogóle za dziełami sztuki.

— Zdaje mi się, że znam nazwisko pani — rzekł Pont Le Bec. — Czy czasem nie spotkałem go w gazetach?

— Możliwe. Ostatnio prasa dużo się rozpisywała o cennym wazonie z kolekcji mego męża.

— Właśnie. O wazonie jedynym w swoim rodzaju, czy coś takiego?

— Tak. Wazon chiński. Mąż dostał go od starszej krewnej, która miała wspaniałą kolekcję. Ten wazon mój mąż dostał od chińskiej cesarzowej wdowy.

— Lubię porcelanę chińską i interesuję się nią — rzekł Dukayne, wyjmując platynową folię papierosnicę i częstując młodą parę.

— Mój mąż pokazałby panu z przyjemnością ten wazon, ale nie mamy go tutaj. Może później przywieźć go dla pokazania ewentualnemu nabywcy.

— Teraz sobie przypominam. Wazon Minga! Naturalnie. Pisma doniosły, że ma być sprzedany. A więc mam przyjemność rozmawiać z żoną właściciela najcenniejszej porcelany na całym świecie!

— Jeszcze nie wiemy, czy sprzedamy. Prasa lubi puszczać fałszywe pogłoski.

— O, wiem. — Samochód stanął. — Jesteśmy na miejscu. Wszak tutaj państwo chcą wysiąść?

— Tak. Dziękujemy serdecznie za podwiezienie. Dukayne wysiadł i podał Meriel rękę.

— Było mi miło poznać panią. Jeżeli ten wazon przyjedzie przypadkiem do Paryża, byłbym bardzo szczęśliwy, gdyby mąż pani pozwolił mi go zobaczyć. Pamięta pani moje nazwisko — Dukayne. Tu zawsze powiedzą, gdzie mnie szukać, to jest dopóki nie wyjadę do Kanady.

— Czarujący człowiek — rzekła Meriel, idąc z Gervisem Avenue des Champs Elysées.

— Bardzo grzecznie postąpił, że nas odwiózł swo-

KURJER SPORTOWY

MOTOCYKLIŚCI WILNA JADĄ DO KIELCE.

Ogromne zainteresowanie wśród motocyklistów całej Polski obudziła zapowiedź zorganizowania biegu motocyklowego „szlakiem Kadrowki”. Raid odbędzie się na historycznej trasie Kielce — Kraków. Przed rozpoczęciem zawodów w Krakowie odbędzie się zjazd plakietowy motocyklistów całej Polski. Obecnie ilość zgłoszeń przekroczyła 200 zawodników.

Wilno reprezentowane będzie w tych zawodach przez motocyklistów Strzeleca i Ogniska KPW. Wilnianie jadą w ilości przeszło 10 zawodników. Raid polegać będzie nie tylko na regularności jazdy, ale również na konkursie strzelań i na sporządzeniu map terenowych.

Reprezentacja Strzeleca składa się z najlepszych motocyklistów Wilna, którzy od dłuższego czasu pod kierownictwem por. Gostkiewicza przeprowadzali liczne treningi.

LUKSEMBURG (AZS.) PRZYJECHAŁ ROWEREM Z RYGI DO WILNA.

Została odkryta droga turystyczna między Wilnem, a Rygą. Oto członek sekcji turystycznej AZS. wileńskiego odbył ciekawy raid kolarski z Rygi do Wilna.

Przebieg 456 km. odbyta została w rekordowym czasie, bo Luksemburg przejechał ją w 20 godz. i 18 min. Czas jest świetny, a nie trzeba zapominać, że na niektórych odcinkach droga była więcej niż fatalna. Jeżeli mówimy o stanie dróg, to trzeba zaznaczyć, że szosy na Łotwie są bardzo dobre, a pod Dyneburgiem są nawet asfaltowane. Najgorszy odcinek był po przejechaniu granicy polskiej. Luksemburg jechał przez Świeciany.

Luksemburga w Rydze zęgnął na starcie władze sportowe Łotwy, a dwóch motocyklistów odprawiło go aż do 30 kilometra za Rygę. W Dyneburgu kolarzem zaopiekował się miejscowy Związek Polaków.

Średnia szybkość Luksemburga wynosi 22 kilometry na godzinę. Przejechanie rowerem tej trasy ma wielkie znaczenie turystyczne, gdyż jesteśmy teraz dobrze poinformowani co do możliwości organizowania raidów bądź kolarskich, bądź też motocyklowych z Wilna do Łotwy. Warto więc może pomyśleć o zorganizowaniu jakiejś imprezy o charakterze międzynarodowym.

DZIESIĘCIOBOJ O MISTRZOSTWO WILNA.

Został już ustalony termin mistrzostwa Wilna w dziesięcioboju. Dziesięciobój odbędzie się w najbliższą sobotę i niedzielę. W sobotę zawody odbędą się o godz. 16, a w niedzielę o 10 rano.

Na starcie tej trudnej konkurencji stanie chyba kilku zawodników na czele z mistrzem Wilna w pięcioboju Żardzinem, który stoczy walkę z rekordzistą Wilna w dziesięcioboju Wierczkiem. Do pojedynku tego dołączy się chyba jeszcze kilku czołowych lekkoatletów, a w pierwszym rzędzie Fiedoruk, który poprawił ostatnio konkurencję biegową, a w rzutach jest w świetnej formie.

Dziesięciobój zapowiada się więc nadzwyczaj interesująco.

BIAŁYSTOK WALCZY Z ŁODZIĄ.

Za kilka dni w Białymstoku odbędzie się ciekawy mecz międzymiastowy Białystok — Łódź.

Po tym meczu dopiero zapadnie decyzja czy Białystok będzie mógł przyjechać do Wilna na 23 września.

Mecz tenisowy Wilno—Ryga

Dowiadujemy się, iż w najbliższą sobotę i niedzielę na kortach tenisowych przy ul. Dąbrowskiego ma się odbyć sensacyjny mecz tenisowy Wilno - Ryga.

Ostateczna decyzja co do sfinalizowania tego projektu nastąpi dzisiaj w południe. Trzeba jednak przypuszczać, że dojdzie do porozumienia i mecz odbędzie się.

będzie się.

Ryga wystąpić ma w następującym składzie: Seeberg, Bortin-Berzin i Kronberg. Są to najlepsi tenisisci Łotwy.

Wilno zaś reprezentować będą: p. Dowborowa, Grabowiecki i Kewes.

Mecz organizuje Klub Towarzystwo Sportowy Prawników.

Regaty żeglarskie w Trokach

Jutro upływa już ostatni termin zgłoszeń do wielkich regat wioślarskich, które mają się odbyć 15 i 16 b. m. na jeziorze w Trokach.

Zgłoszenia do regat nadsyłać trzeba albo do dr. Sułkowskiego — „Poradnia“ Garbarska 3, albo do Ośrodka W. F. Ludwisarska 4.

Regaty odbędą się na bardzo urozmaiconej trasie, a walka rozegra się w 4 konkurencjach: sterniczek i sterników kwalifikowanych, oraz żeglarzy i stylowych niekwalifikowanych.

Przedbiegi do regat finałowych odbędą się w sobotę o godz. 11-ej.

Kolejarze przegrali w Stanisławowie

Chociaż kolejarze wileńscy w Stanisławowie na mistrzostwach głównych KPW. odnieśli szereg zwycięstw w lekkiej atletyce, to jednak nie potrafili obronić nagrody przechodniej p. Prezydenta R. P. Nagroda ta zdobywana dwa razy przez wileńską powódowała obecnie do Pol-

znania.

Zawinił w pierwszym rzędzie strzelec, który w trójbój zajęli dopiero trzecie miejsce. Słabo spisali się również koszykarze, którzy poprzegrywali główne mecze.

Ostatecznie Wilno zdobyło drugie miejsce.

Rozbudowa Stadjonu Wojska Polskiego w Warszawie

W związku z olbrzymim zainteresowaniem, jakie wywołał międzypaństwowy mecz piłki nożnej Polska—Niemcy powstała konieczność rozbudowania trybuny na stadionie Wojska Pol-

skiego w taki sposób, aby mogła pomieścić 30.000 osób. (Dotychczas trybuna obliczona była na 15.000 osób). Na zdjęciu — prace przy rozbudowie trybun.

Otwarcie odcinka kolejowego Porzecze — Druskieniki

GRODNO. (Pat). W dniu 25 b.m. nastąpi uroczyste otwarcie odcinka kolejowego Porzecze—Druskieniki (18 km) wybudowanego w ciągu 5 miesięcy. Na tę uroczystość ma przybyć p. premier

Kozłowski, były premier Prystor oraz ministrowie p. Butkiewicz i Kościatkowski. Poza tym przewidziany jest liczny zjazd gości.

PIŁKARZE WKS. JADĄ DO BRZEŚCIA.

W najbliższą niedzielę mistrzowski zespół piłkarski Wilna WKS. rozegra kolejny mecz o wejście do Ligi z mistrzem Podlasia. Mecz odbędzie się w Brześciu.

Trzeba przypuszczać, że spotkanie rewanżowe z Brześciem zakończy się powtórnie zwycięstwem wileńskim.

WKS. wystąpi prawdopodobnie z Puzyną i Browką, którzy są obecnie w dobrej formie. Szkoda tylko, że szereg WKS. zamierza opuścić doskonały pomocnik Wysocki.

POLSKA PRZYGOTOWUJE SIĘ DO HOKEJOWYCH MISTRZOSTW ŚWIATA.

Pod przewodnictwem kapitana związkowego Polskiego Związku Hokeja na lodzie Tadeusza Sachsa nastąpiło ukonstytuowanie się komisji sportowej P. Z. H. L. Przewodniczącym tej komisji wybrany został Tadeusz Sachs, a członkami wiceprzewodniczącymi P. Z. H. L. Ludwik Chrzanowski i Zarzycki.

Postanowiono już w najbliższych dniach rozpocząć przygotowania do nadchodzącego sezonu, z myślą o udziale w mistrzostwach hokejowych świata, które się odbędą w 1935 roku w Zurychu.

ZGON PRZYJACIELA SPORTU POLSKIEGO.

Depesze z Antwerpii donoszą o nagłej śmierci znanego sędziego piłkarskiego Raphaëla van Praag, jednego z najlepszych arbitrów piłkarskich Europy. Praag był wielkim przyjacielem sportu polskiego. Prowadził nam w czerwcu 1926 roku mecz międzypaństwowy z Węgrami, przegrany przez nas 1:5. W Poznaniu w roku ubiegłym towarzyszył drużynie belgijskiej do Warszawy w charakterze przedstawiciela prasy.

Van Praag był znanym publicystą sportowym i naczelnym redaktorem oficjalnego organu belgijskiego Związku Piłki Nożnej „Sportleven”. Zmarł w wieku lat 49.

BILANS MIĘDZYPANSTWOWYCH SPOTKAŃ POLSKI.

Polska reprezentacja piłkarska rozegrała do tychczas 58 spotkań międzypaństwowych, wygrywając 23, remisując 8 i przegrywając 27. Stosunek bramek jest wciąż dla nas korzystny i wynosi 122:117. Poza tym Polska rozegrała 8 spotkań nieoficjalnych.

Charakterystyczne jest, że Polska przegrała ostatnio kolejno 6 spotkań międzypaństwowych.

PORAŻKA TŁOCZYŃSKIEGO W FINALE MISTRZOSTW WĘGIER.

Rozegrany został w Budapeszcie finał międzynarodowych zawodów tenisowych o mistrzostwo Węgier. W grze pojedynczej panów do finału, jak wiadomo doszli Tłoczyński i Hecht. Spotkanie zakończyło się stosunkowo łatwym zwycięstwem Hechta w trzech setach 6:2, 6:4, 6:3. Polak był bardzo przemęczony i grał poniżej swej formy.

W grze podwójnej mieszanej mistrzostwo Węgier zdobyła para Hecht—Okolicsanyi, bijąc w finale parę Henckel — Schomburg 7:5, 6:3.

NURMI I LADOUMEGUE W MOSKWIE

W połowie września odbędą się w Moskwie wielkie międzynarodowe zawody lekkoatletyczne. Na zawody zaproszono m. in. Nurmi'ego, Ladoumegue'go, Purjego i Martellina.

im samochodem. Rodacy z kolonij są zawsze o wiele uprzejmiej niż ci, którzy nie ruszali się z Europy.

— Gdzie zjemy obiad? — zapytała zniecierpliwiona Meriel.

Gervis, zaskoczony, nie wiedział, co powiedzieć. Nie miał zamiaru zabierać Meriel na obiad w nieobecności jej męża.

— Chyba, że znudziło się panu moje towarzystwo — odrzuciła prowokacyjnie młoda kobieta.

Znalazł się w trudnej sytuacji.

— Nie o to idzie. Myślałem, że może pani będzie chciała wcześniej się dziś położyć.

— O, nie. Nie lubię wcześniej chodzić spać, zwłaszcza w Paryżu. Poca się przyjeżdża do Paryża? Ale chciałabym iść gdzie indziej. Nie tam, gdzie wczoraj.

— Dobrze. Pomyślę o jakim interesującym lokalu. O której mam się stawić?

Meriel chciała zaproponować późny obiad, lecz przypomniała sobie w porę, że Henryk mógł wrócić wcześniej i zastać ją jeszcze w hotelu.

— Niech pan przyjdzie o wpół do ósmej. Może zdecydujemy się na teatr.

ROZDZIAŁ IV.

Henryk wrócił po ósmej. Poszedł zaraz do hotelu ale wbrew oczekiwaniu nie zastał już żony, tylko portjer wyczuł mu jej hilecik.

„Spodziewam się, że nie będziesz się gniewał. Jestem w teatrze. Uściski. M.“

A więc tak. Myślał, że poczeka na niego przynajmniej do wpół do dziewiątej. Ale może zależało jej na zobaczeniu jakiejś sztuki. W każdym razie wieczór był stracony, bo teatry kończą się około północy. Co miał z sobą zrobić? Zjeść obiad i iść do łóżka. Nie. Nie był zmęczony i chciał się rozerwać. A więc obiad, a potem trochę włóczęgi po Paryżu.

Wykąpał się, przebrał i wyszedł na bulwar. Zielono - żółty napis Moulin d'Or nie wpadł mu w oczy tylko przypadkiem, gdyż przekonawszy się, że będzie musiał spędzić ten wieczór samotnie, pomyślał od razu o wczorajszym tańcu. Ciekaw był, czy jego tancerka była na miejscu i jak się skończyło jej nieporozumienie z apaszem.

Przed północą nie było co iść do Moulin d'Or, ale ponieważ Meriel zostawiła go samego, miał prawo bawić się choćby do rana.

Zjadł obiad w jakimś lokalu, wypił butelkę Chateau Lafitte i poszedł do musichallu, gdzie grała Rachelle Meller. Wygodny fotel, dobre cygaro i naprawdę świetna rewja wprawiły go w doskonały humor. Przyjemnie było zabawić się w kawalera. Obawiał się tylko, że nie zastanie swojej sympatii w Moulin d'Or. Byłby to przykry zawód. Miał ochotę porozmawiać, ale nie z pierwszą lepszą tancerką. Ciekaw był, jakim sposobem taka miła dziewczyna mogła wyjść za takiego okropnego draba i czy zechciałaby z nim o tem porozmawiać, czy też dałaby do zrozumienia, żeby się nie wtrącał w jej sprawy.

Po rewji wziął taksówkę i pojechał do Moulin d'Or. Wechodząc przez oszklone drzwi, posłał wzrok na zwiady do stolika tancerek i stwierdził z radością, że siedzą wszystkie trzy, tak jak poprzedniego wieczora.

Podszedł bez wahania do Iwonki i zaprosił ją do swego stolika.

— Ciekawa byłam, czy pan dziś przyjdzie. Patrzyłam ciągle na drzwi. Czy pan to zauważył? — zapytała, siadając przy nim.

— Przyszedłem zobaczyć się z panią. Pani mówiła, że jest tu codziennie.

— Jaki pan dobry!

— Czy wczoraj nie miała pani dalszych przykrości? Byłem o panią niespokojny.

— O! — odrzuciła z grymasem. — Już on mi teraz da spokój. Nie widziałam go przez dwa lata.

— To pani mąż?

— Tak. Pan się dziwi, że wyszłam za takiego człowieka?

— Szczerze mówiąc, tak.

Nie powiedziała więcej i Henryk nie nalegał. Czuł, że jeżeli zechce, to sama mu powie. Zatańczyli parę razy, poczem zaproponował jej kolację. Powiedziała, że lubi ostrygi i połknęła dwanaście z zabawną żarłocznością. Przyszło mu na myśl, że może nie jadła obiadu.

GŁOS LITEWSKI w obronie Studium Rolniczego U. S. B.

„Vilniaus Rytojus” w numerze ostatnim występuje przeciwko projektowi skasowania studjum rolniczego w U. S. B. Nawiązując do fali protestów, napływających ze wszystkich krańców Rzeczypospolitej, pismo litewskie zaznacza:

„Rzecz godna uwagi, że w tej kwestii odezwały się organizacje rolnicze nie tylko województw wileńskiego, białostockiego i poleskiego, lecz nawet z takichże organizacyj w województwach lubelskim i łwowskim. Zdawałoby się, że organizacje gospodarcze naprawdę poważnie obchodzą studjum rolne w U. S. B. A jednak wszystkie te oświadczenia nie wywierają większego wrażenia, gdyż poprzestaje się na krótkich deklaracjach, że ta a ta organizacja gospodarcza jest przeciwna zlikwidowaniu studjum rolniczego. Tymczasem fakt ten ma znacznie głębsze znaczenie”.

Autor artykułu przypomina bezowocne protesty społeczeństwa, gdy przed paru laty zamierzano zlikwidować w U. S. B. wydział farmaceutyki.

„Należy podkreślić, że zainteresowanie studjum rolniczym jest znacznie większe, niż przed kilku laty wydziałem farmaceutyki. Dzieje się

to dlatego, że jest ono związane z najżywniejszymi potrzebami Wileńszczyzny. Większość mieszkańców Wileńszczyzny stanowią rolnicy. Gospodarstwa mają nędzne, prowadzą je metodą przestarzałą. Tymczasem życie wymaga nowych metod pracy na roli, przygotowania rolnika do tej pracy. A do tego trzeba fachowców — agronomów, co zaś najważniejsza, agronomi ci powinni być ludźmi „lutejszymi” — pochodzić z naszych ziem. Tylko oni będą w stanie zrozumieć ludność miejscową, nauczyć ją, poradzić. Nawet przy najlepszych chęciach nie potrafi tego dokonać nikt z Poznania lub Krakowa. A więc chcąc nieco podnieść kulturę rolną w Wileńszczyźnie i ulżyć ciężkiej doli rolników — należy mieć więcej fachowców, pochodzących z tychże rolników”.

Po scharakteryzowaniu roli studjum rolniczego USB, autor pisze dalej:

„Była więc nadzieja, że z biegiem czasu Studjum odegra wielką rolę w życiu kulturalnym Wileńszczyzny. Jeżeliby do tego obojętności na niem również języki litewski i białoruski, to naprawdę studenci po ukończeniu studjum mogliby wiele dobra wyświadczyć naszym rolnikom”.

Wszystko to jednak jest już pogrzebane i od początku obecnego roku szkolnego ma podobno zacząć się likwidacja Studjum Rolniczego.

Poco to się robi?”

Izba Przemysłowo-Handlowa w Wilnie za utrzymaniem Studjum Rolniczego w Wilnie

W związku z omawianą w ostatnich czasach sprawą likwidacji Studjum Rolniczego przy USB, w Wilnie, cały szereg instytucji i organizacji złożyło do władz kompetentnych memorjały, wypowiadając się za zachowaniem wyższej uczelni rolniczej w Wilnie jako głównemu miejscu dzielnic północno — wschodniej, gdzie rolnictwo stanowi podstawową gałąź miejscowej gospodarki.

Ostatnio również Izba Przemysłowa — Handlowa w Wilnie, doceniając znaczenie istnienia Studjum Rolniczego w tem mieście dla gospodarki reprezentowanego przez nią okręgu, — zwróciła się do Ministerstwa WR. i OP.

gorąco popierając wystąpienie sfer rolniczych, zmierzające do utrzymania tej placówki, zaznając, że jej likwidacja dać może nieobliczalne straty, które nie stoją w żadnej proporcji do oszczędności, jakie stąd mogą być przytem osiągnięte.

Ponadto w wystąpieniu swem Izba Przemysłowa — Handlowa zaznacza, że istnienie tej uczelni może mieć znaczenie ogólnopolskie, gdyż być może niezadługo stanie się ona źródłem wiedzy rolniczej, nie tylko dla naszej ale i obecnej młodzieży, przybywającej na studia do Polski z sąsiednich, wybitnie rolniczych państw.

Nowym szlakiem żelaznym na pożegnanie lata

Prasa wileńska podejmuje organizację drugiej zjazdu wycieczki krajoznawczej dla swych czytelników. Jako cel podróży, tym razem wytknięto zdrojowisko Druskieniki.

Doniedawna piękny ten zakątek nadniemeński był niedostępnym dla masowych wycieczek ze względu na znaczną odległość od stacji kolejowej i małą ilość autobusów, utrzymujących komunikację między dworcem a zdrojowiskiem. Te-

raz Druskieniki uzyskały doskonałe połączenie. Wsiadając z Wilna do wagonu, wysiadamy na Pogance, a więc w samym kurorcie.

Wycieczka odjedzie z Wilna w dniu 29 b. m. pociągiem nadzwyczajnym z wagonem barowym i danciem, a powróci do Wilna w dniu 1 października.

Bliższe szczegóły będziemy mogli za- komunikować czytelnikom w jednym z najbliższych numerów.

Tommak w przededniu uregulowania stosunku z miastem

Pertraktacje T-wa Komunikacji Miejskiej z Magistratem weszły w fazę roku-jącą bliskie unormowanie niepewnych dotychczas losów komunikacji autobusowej w mieście. Główny punkt ciężkości, o który rozbiły się wszelkie próby znalezienia wspólnego języka dla Tommaka i Magistratu — kwestja pieniężna — został przezwycożony. Suma 40.000 zł., rocznej tenty dzierżawnej, na jakiej zatrzymał się ostatecznie magistrat, została uznana przez Tommaka za możliwą do przyjęcia, a przez to i sprawa uregulowania komunikacji miejskiej znacznie postąpiła naprzód.

Obecnie zostały do załatwienia formalne strony sprawy. Wydaje się rzeczą wątpliwą, czy przed zwołaniem nowej rady miejskiej magistrat i Tommak podpiszą nową umowę. Rzecz bardzo możliwa, że umowa wogóle nie zostanie spisana. Będzie to zależało od stanowiska magistratu w tej sprawie, a to z następujących powodów:

Ustawa koncesyjna, która będzie obowiązowała od dnia 6-go maja 1935 r.,

a została już ogłoszona, wyjaśnia, że odnośne przedsiębiorstwa, czynne w dniu jej ogłoszenia, mają prawo do terminu, w niej przewidzianego, t. j. 6 maja przyszłego roku, prowadzić nadal przedsiębiorstwo bez uzyskania koncesji, względnie zawierania nowych umów. Czy w wypadku stinalizowania pertraktacji magistratu z Tommakiem magistrat pod pisze krótkoterminową umowę do dnia 6-go maja 1935 r., a po tym terminie udzieli koncesji, czy też umowę przedłuży od dnia jej zawarcia aż do końca przyszłego roku — to już rzecz ugody między magistratem a Tommakiem, co niewątpliwie nastąpi najpóźniej w przyszłym miesiącu. Bardzo możliwą jest również rzeczą, że do 6-go maja zostanie przedłużony stan obecny, a po tym terminie Tommak otrzyma koncesję. Obecnie stosunku Tommaka do miasta nie reguluje żadna umowa, autobusy kursują poprostu na tej podstawie, że miasto nie może zostać bez komunikacji. Magistrat zgadza się na ten stan rzeczy, nie widząc innego rozwiązania.

Tak czy owak, uregulowana kwestja autobusowa przestanie wkrótce zaprzątać umysły mieszkańców Wilna.

(a)

O port nad Wilją

Ostatnio w sferach przemysłowo-handlowych naszego miasta był rozpatrywany szczegółowo projekt budowy portu rzeczno nad Wilją w pobliżu Zakretu. Uczestnicy konferencji zwiedzili miejsce, które ich zdaniem jest zupełnie odpowiednie pod budowę portu, gdyż znajduje się niedaleko stacji towarowej i w pobliżu drogi bitej. Niezależnie od tego wzięto pod uwagę prowadzenie robót pogłębiających rzekę Wilję przez Urząd Wojewódzki. Po ukończeniu robót regulacyjnych na Wilji sprawa budowy portu stanie się rzeczą realną.

(d)

Ofiary na powodzi

Wileński Woj. Komitet Pomocy Ofiarom Powodzi komunikuje, że saldo z dnia 11 września br. wynosi zł. 38.444.96.

W dniu 12 września br. wpłynęło: Personel Prawosł. Państw. Seminarjum Duchow. w Wilnie zł. 35.16.

Właściciele Straganów rynku Zarzecznego zł. 7.10.

Gm. Kom. Pom. Of. Pow. w Turgielach, pow. Wileńsko-Trocki zł. 21.62.

Gminny Komitet Pom. Ofiarom Powodzi w Hiji, pow. Wilejski zł. 19.15.

Jan Podejko, Jaszuny zł. 21.10.

Nauczycielstwo Szkół Powsz. III rej. M. Sołeczniński zł. 42.16.

Razem zł. 38.591.25.

Zaliczenia kolejowe

które wpłynęły do Kasy Stacji Towarowej dnia 12 września br.

554835; 555343; 556061; 294; 345; 429; 467; 520; 572; 653; 710; 722; 767; 784; 820; 837; 841; 878; 928; 987; 994; 998; 557002; 071; 096; 108; 125; 557173; 214; 218; 220; 224; 254; 267; 275; 313; 349; 358; 364; 374; 375; 416; 421.

Kalendarzyk łowiecki na październik

Na podstawie przepisów łowieckich, obowiązujących na terenie całego kraju oprócz województwa śląskiego, w październiku przypada czas ochronny na następującą zwierzynę i ptactwo:

Łosie-byki, jelenie-byki, daniel-rogacze, sarny-kozy w województwach poznańskim i pomorskim (od 16 października), sarny-kozy, jelenie-jeleni i danieli, zające szaraki (w woj. wileńskim, nowogródzkim i poleskim do 30-go października, w pozostałych do 15 października) zające-bielaki, niedźwiedzie, rysie, borsuki, wiewiórki, guszcze-koguty, cietrzewie-koguty, cietrzewie-kury (w woj. wileńskim, białostockim, nowogródzkim, poleskim i wołyńskim), bażanty-koguty (do 15 października), dropie, dropie-kamionki (strepety), dzikie indyki samce i dzikie indyki samice (do 15 października), kuny leśne (tumaki) oraz norki.

Dyrektor banku „Rola” przed sądem

Wczoraj przed sądem okręgowym w Wilnie stał dyrektor Chrześcijańskiego Banku Ludowego „Rola” w Nowej Wilejce, Aleksander Kwaśniak, który sprzeniewierzył na szkodę udziałowców tego banku 46,886 złotych. Obok niego na ławie oskarżonych zasiadł księgowy tegoż banku, Aleksander Staszkievicz, oskarżony o przywłaszczenie 79 zł. 10 groszy.

KWAŚNIAK ROZPOZYNA KARIERĘ.

Chrześcijański Bank Ludowy „Rola” powstał w Nowej Wilejce w okresie dobrej koniunktury gospodarczej w roku 1923. W roku 1924 na stanowisko dyrektora tego banku został zaangażowany Al. Kwaśniak. Nowy dyrektor rozwija energiczną działalność, jest pracowity, staje się niebawem nie do zastąpienia — to też zarząd banku uchwała przyjąć go w poczet swych członków i nadaje mu prawo podpisu wszelkich dokumentów oraz zaciągania zobowiązań. Trzeba tu nadmienić, że Kwaśniak „wypływał” w roku 1924 w banku o takich przymiotnikach jak — „chrześcijański i „ludowy” — w okresie skrajnego politykierstwa — słowem przed rokiem 1926.

KWAŚNIAK STAJE SIĘ SPOŁECZNIKIEM.

Po roku 1926 Kwaśniak zaczyna kokietować życie społeczne Nowej Wilejki i zdobywa sukcesy. Jest przecież b. energicznym dyrektorem banku; prowadzi go bez zarzutu. Rada nadzorcza oraz zarząd „Roli” dokonywują raz po raz normalnych lustracji stanu finansowego banku i znajdują wszystko w porządku. Kwaśniak wchodzi do szeregu organizacji społecznych i politycznych, zdobywając stopniowo coraz większe zaufanie i popularność wśród społeczeństwa Nowej Wilejki, — „potęgowane wystawnym życiem i hojnością”, jak to mówi akt oskarżenia.

KS. KAPELAN DR. NOWAK POZNAŁ SIĘ PIERWSZY.

Od roku 1932 zamknięcia bilansowe banku „Rola” zaczynają wykazywać deficyt. Kwaśniak tłumaczy radzie nadzorczej, że są to skutki zubożenia klientów i panującego wszechwładnie kryzysu. Rada nadzorcza i zarząd, składające się z ludzi przeważnie nieobeznanych z księgowością bankową, dają mu wiarę. Zresztą tak mu ufają, że lustracje noszą charakter formalnych sprawozdań bilansów oraz miesięcznych sprawozdań, przekładanych przez Kwaśniaka.

Ks. kapelan dr. Edmund Nowak był udziałowcem banku „Rola” i posiadał na rachunku bieżącym 8,292 zł. Dr. Nowak widział rozrzutny tryb życia Kwaśniaka, który żył ponad stan. — Posiadał własne auto, wyjeżdżał często do Warszawy i Wilna. Hulaj po nocach, a w domu wyprawiał prawie każdej nocy huczne zabawy. Ks. dr. Nowak zażądał wypłaty swego wkładu. Bank niewypłacił. Za przykładem ks. Nowaka poszli inni udziałowcy i okazało się, że bank jest niewypłacalny. Powstał skandal.

DWIE DOBY WALKI Z SUMIENIEM.

8 maja 1933 roku prezes rady nadzorczej — „Roli” p. Julian Juniewicz w towarzystwie człon-

ków tejże rady dokonał rewizji ksiąg banku. — Był to skutek alarmów udziałowców. Okazało się, że brakuje biletów, dolarów i trochę pa pierów wartościowych. Kwaśniak wyjaśnił, że biletów odebrał wierzyciel, natomiast dolary i papiery wartościowe ma u siebie pod kluczem księgowy Staszkievicz. Rada nadzorcza uznała te wyjaśnienia narazie za wystarczające.

Od tej chwili rozpoczynają się dla Kwaśniaka dni ciężkiej walki z sumieniem. Wreszcie zwycięża jakaś dodatnia iskierka. W dniu 10 maja 1933 roku Kwaśniak zgłasza się do sędziego śledczego w Wilnie i mówi, że w prze ciągu kilku lat sprzeniewierzył na szkodę banku „Rola” 30 tysięcy złotych. Z tej sumy przywłaszczył siedm tysięcy złotych — natomiast resztę rozdał znajomym i przyjąłom jako pożyczki pod „słowo honoru”.

CHAOS W BANKU.

Ekspertyza buchaltacyjna stwierdza, że Kwaśniak dokonywał sprzeniewierzeń od siedmiu lat. W księgach banku panował chaos. Figurowały tam fikcyjne zapisy, przygodne notatki i plany od wywabiania kompromitujących liści chemicznymi środkami. Kwaśniak nie wpisywał pobranych od udziałowców sum, zmniejszał tak tyczne składki, nie wydawał wykupionych weksli. Przychodziło mu to z łatwością, ponieważ wbrew statutowi posiadał nieograniczoną władzę w banku, ponieważ złożył w swych rękach funkcje dyrektora i kasjera, uprawnionego do przyjmowania wpłat.

STASZKIEWICZ OFIARĄ.

Staszkievicz za namową Kwaśniaka podrobił podpisy na sześciu wekslach, które potem „dy-

rektor” spieniężył. Księgowy nie oparł się po kusie i idąc śladami zwierzeźnika, przywłaszczył 79 złotych 10 groszy. Wedle sławu grobla.

Zarzucono też Staszkieviczowi, że dopomagał „dyrektorowi” pozbywać się kompromitujących dowodów przez wrzucenie ich do studni.

DYREKTOR I KSIĘGOWY PRYZNAJĄ SIĘ.

Obaj oskarżeni przyznali się. Kwaśniak do winy przywłaszczenia, księgowy do winy fałszowania. Dyrektor do swoich 40 tysięcy zł. — Każdy w swoim zakresie.

Kwaśniak przed sądem mówił, że częste pieniądze wydał na własne niezbędne potrzeby, jak na pomoc bliskiej rodzinie, częściej zaś... na cele społeczne (?).

Świadkowie obiecali obu. Komendant policji z Nowej Wilejki mówił, że Kwaśniak przy niósł niepowetowaną szkodę interesom banku spółdzielczego. Ludność Nowej Wilejki straciła do tej instytucji zaufanie.

— Wiele lat upłynęło, wysoki sędzio, nim ktokolwiek z mieszkańców Nowej Wilejki przyniesie wkład do banku prywatnego — zakończył komendant swoje zeznania.

W Y R O K.

W obronie oskarżonych występowali adwokaci Andrejew, Lityński i Sukienicka. Powódz two ewylne banku popierał adw. Jankowski.

Sąd późnym wieczorem ogłosił wyrok, skazując Kwaśniaka na 3 lata więzienia z pozbawieniem praw publicznych, honorowych i obywatelskich na przeciąg lat 5. Staszkievicza skazano na 8 m. więzienia za fałszerstwo i zawieszono mu tę karę na przeciąg lat 3. Powódz banku pozostawał bez rozpoznania. Wl.

Zapomnialscy wilmianie

O krótkiej pamięci Wilmian najlepiej mogą poświadczyć konduktorzy autobusowi i policja. W ciągu sierpnia i pierwszego tygodnia września w autobusach i miejscach publicznych zostawiono lub zgubiono 63 parasole, 18 lasek, 47 rękawiczek, 21 książek, 3 czapki, 12 kapeluszy, 7 torebek damskich (2 z pieniędzmi), 1 butelkę z mlekiem i smoczekiem (mleko już skwaśniało), 3 zapalniczki, 6 papierosnic z papierosami i bez, 1 rulonik planów budowlanych i mnóstwo innych rzeczy.

Niezależnie od tego znaleziono w omawianym okresie większą ilość zgubionych rzeczy, o których najpewniejszych informacji może udzielić wydział opieki społecznej magistratu.

R A D J O

W WILNIE

CZWARTEK, dnia 13 września 1934 r.

6.45: Pieśń. Muzyka. Gimnastyka. Muzyka. Dziennik por. Muzyka. Chwilka pań domu. 7.40: Program. 7.50: Koncert rekl. i giełda zbożowa. 11.57: Czas. 12.03: Kom. meteor. 12.05: Program dzienny. 12.10: Aud. dla dzieci. 12.30: Muzyka lekka. 13.00: Dzień. pol. 13.05: „Z rynku pracy”. 13.10: Koncert kameralny. 13.30: Wiad. o eksporcie. 13.35: Codz. odc. pow. 15.45: Muzyka lekka. 16.45: Lekcja francuskiego. 17.00: Słusko. 17.50: Skrzynka pocztowa 315. 18.00: „Wszystcy na Porubank” — pogadanka. 18.05: Ze spraw litewskich. 18.15: Recital fortepjanowy. 18.45: „Co czytać?” — podanka. 19.00: Koncert pieśni polskich. 19.20: Pogadanka aktualna. 19.30: D. c. koncertu. 19.45: Program na piątek. 21.50: Wiad. sport. 19.56: Wil kom. sportowy. 20.00: „Katastrofa w szkole Pytagorasa” — odczyt. 20.15: Koncert symfoniczny z Filharmonji Warszawskiej. 22.30: Pogadanka pedagogiczna — wygł. K. Antoszczuk. 22.45: Kwadrans dla pornych — szkic liter. 23.00: Kom. o Turnieju lotniczym. 23.05: Wiadomości meteor. 23.10: Muzyka taneczna.

KRONIKA

Czwartek
13
Wrzesień

Dziś: Fugenj!

Jutro: Podwyższenie Krzyża Św

Wschód słońca — godz. 4 m. 48

Zachód słońca — godz. 5 m. 45

Spostrzeżenia Zakładu Meteorologii U. S. B. w Wilnie z dnia 12/IX — 1934 roku.

Ciśnienie 771
Temp. średnia + 19
Temp. najw. + 24
Temp. najn. + 11
Opad —
Wiatr — cisza
Uwagi bar.: lekki wzrost
Uwagi: pogodnie

— **Przepowiednia pogody według P. I. M.**
Pogoda w dalszym ciągu naogół słoneczna i ciepła przy słabych wiatrach miejscowych. Rano lekkie mgły.

KOŚCIELNA

— **Nabożeństwo dla rodzin wojskowych.** Od 16-go odbywać się będzie co niedzielę w kościele Garnizonowym nabożeństwo dla rodzin wojskowych i dla publiczności o godz. 12-ej.

OSOBISTA

— **BAWI W WILNIE ZNANY DZIENNIKARZ I PUBLICYSTA FRANCUSKI** Henri de Montfort, przed kilku laty ceniony i popularny w Warszawie korespondent „Le Temps”. P. de Montfort przybył do Wilna wraz z małżonką z Kowna.

MIEJSKA

— **Most na Wilji przy Elektrowni Miejskiej.** Projekt zbudowania mostu dla pieszych przez Wilję w pobliżu elektrowni miejskiej został zasadniczo przyjęty przez władze miejskie.

Sprawa ta zostanie ostatecznie załatwiona przez nowe prezydium zarządu miasta a uchwała aprobowana przez nową Radę Miejską.

Kosztorys budowy mostu wyniesie około — 150 — 200 tys. zł.

— **JESZCZE NIEWIADOMO KIEDY SIĘ ZBIERZE RADA MIEJSKA.** Termin inauguracyjnego posiedzenia nowej Rady Miejskiej jes-

cze nie został dokładnie ustalony, mimo, iż prezydent miasta dr. Maleszewski porozumiewał się już w tej sprawie z wojewodą wileńskim.

Jak się dowiadujemy ze źródeł nieoficjalnych posiedzenie ma się odbyć w końcu drugiej połowy b. m., nie wcześniej jednak, jak 20-go września.

— **JESZCZE 100.000 ZŁ. NA ROBOTY INWESTYCYJNE.** W związku z bliskim już wyczerpaniem 100.000 zł., przeznaczonych przez Fundusz Pracy na roboty inwestycyjne, głównie na regulację Wilji, magistrat zwrócił się ponownie do Funduszu Pracy z prośbą o dalsze kredyty w sumie 100.000 zł.

Jak się dowiadujemy kredyt ten ma być podzielony miastu.

— **Nowe bruki.** W związku ze zbliżającymi się ku końcowi robotami brukarskimi na Antokołu magistrat projektuje nowe roboty brukarskie, które mają być wykonane jeszcze w ciągu lieżącej jesieni. Nowe bruki otrzymają najbardziej zaniedbane ulice na peryferiach miasta.

Zdaniem naszym powinny otrzymać bruki te ulice, które wcale nie są wybrukowane, a na których ruch kołowy tego koniecznie wymaga.

Z KOLEI

— **Pedroł Dyrektora Kolei.** Dziś pociągiem pośpiesznym powraca do Wilna Dyrektor Kolei Państwowych w Wilnie inż. Kazimierz Falkowski.

Dyrektor Falkowski bawił wczoraj w Druskienukach, gdzie w towarzystwie Naczelnika Wydziału Drogowego inż. Bogdańskiego, za namową się linji Poręcz—Druskienuki—Zdrój.

Z POCZTY

— **Bezpłatne zakładanie telefonów prolongowane.** Jak się dowiadujemy, bezpłatne zakładanie instalacji telefonicznych zostało przedłużone do dnia 31-go października włącznie.

Po upływie tego terminu za zainstalowanie telefonu będzie pobierana ustalona przez władze pocztowe specjalna opłata.

— **Kurs referentów kulturalno-oświatowych.** Od 17-go do 24-go b. m. odbędą się w Wilnie 7-dniowe kursy dla referentów kulturalno-oświa-

towych pocztowego przysposobienia wojskowego. Wykładowcami na kursach będą, poza urzędnikami wileńskiej Dyrekcji Poczty i Telegrafów — urzędnicy z terenu innych dyrekcji.

— **Zastrzeżenie czasu w rozmowach telefonicznych.** Jak się dowiadujemy z Dyr. Poczty i Telegrafów w Wilnie, przeprowadzający rozmowy międzymiastowe abonenci nie będą uprzywilejowani o upływie 3-minutowych okresów rozmowy, o ile przy zamawianiu rozmowy wyraźnie nie oznaczą czasu, w ciągu którego chcą rozmawiać. W związku z tem jeżeli zamawiający rozmowę pragnie rozmawiać i opłacać należność tylko za 3 minuty, winien to wyraźnie przy zamawianiu rozmowy zaznaczyć.

SPRAWY ŻYDOWSKIE

— **PRZYBYWA DO WILNA** dyrektor departamentu palestyńskiego Urzędu Emigracyjnego w Jerozolimie, Edwin Samuel, w sprawach związanych z emigracją żydowską do Palestyny.

ROZNE

— **Organizowanie domowych komitetów LOPP.** LOPP, przystąpił do organizowania domowych komitetów na terenie miasta w celach obrony przeciwgazowej. Zadaniem komitetów domowych będzie propaganda idei LOPP, oraz szkolenie ludności w szybkim wynajdywaniu schronów i schronisk bezpiecznych na wypadek ataku gazowego.

Autobusy na Porubanek

W dniu 14 b. m. od godz. 8-ej rano będą uruchomione wozy autobusowe od Ratusza na lotnisko na Porubanku. Cena biletu normalnego będzie wynosiła 50 gr., ulgowego 40 gr. Częstość wozów będzie uzależniona od frekwencji. Nadmienić należy, że w razie potrzeby wozy na Porubanek będą uruchomione i w dniu 15-go września r. b.

Ubezpieczalnia egzekwuje

Dowiadujemy się, że Ubezpieczalnia Społeczna w Wilnie rozpoczęła masowe kierowanie spraw do egzekucji na tych płatników, którzy zalegają z opłatą składek ubezpieczeniowych.

Niezależnie od tego, przeciwko pracodawcom, którzy nie wpłacili części składek, potrąconych ubezpieczonym przy wypłacie wynagrodzenia, Ubezpieczalnia Społeczna wytoczyła suitę karną, przewidzianą w art. 58 prawa o wykroczeniach (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 572 z 1932), przewidującą karę aresztu do 3 miesięcy lub grzywnę do 3.000 zł.

Teatr i muzyka

— **Otwarcie nowego sezonu w Teatrze Miejskim na Pohulance.** Teatr Miejski na Pohulance otwiera nowy sezon w sobotę dnia 15 września trzyaktową sztuką Marceliny Grabowskiej p. t. „Sprawiedliwość”. W czołowych rolach ujrzymy dwie świeżo pozyskane dla Wilna sily artystyczne p. Stachowicza — utalentowanego artystę Teatrów Poznańskich i M. Bay-Rydzewskiego — znakomitego artystę Teatrów Stołecznych. Poza tem grają ulubieńcy publiczności p. p.: I. Jasińska-Dełkowska, Leon Wotke, M. Węgrzyn i W. Neubelt. Reżyseruje M. Szpakiewicz. Oprawa sceniczna W. Makojnika.

— **UWAGA!** — **Zniżki do Teatru Miejskiego na Pohulance.** Administracja Teatru Miejskiego na Pohulance podaje do wiadomości, że wydaje legitymacje zniżkowe na sezon 1934 — 1935 r. od godz. 11 do 2 po poł. — dla artystów państwowych, prywatnych i komunalnych, stowarzyszeń, organizacji i związków zawodowych na listy zbiorowe z wyszczególnieniem nazwisk. Zniżki stosowane będą w skali 25 pr. Cena legitymacji wynosi 1 zł. Legitymacje wydawane będą na okres półroczny t. j. do końca lutego 1935 r.

— **Teatr Muzyczny „Lutnia”.** — **Ostatnie przedstawienia op. „Hr. Luksemburg” po cenach zniżonych.** Występy Janiny Kulezyckiej. Dziś po cenach zniżonych jedno z ostatnich przedstawień słynnej op. Lehara „Mr. Luksemburg”.

Zniżki ważne

— **Jutrzejczy występ Hanki Ordonówny w „Lutni”.** Jutro odbędzie się jedyny występ znanej artystki Hanki Ordonówny. Program wieczoru składa się z 7 części i wykonany zostanie w rozmaitych językach. Pozostałe bilety nabywać można w kasie teatru „Lutnia” codziennie od godz. 11—9 w.

— **Popołudniówka niedzielna w „Lutni”.** — **Niedzielne przedstawienie popołudniowe po cenach propagandowych** wypełni op. „Oleś”.

— **W Sali Konserwatorium w piątek 14 i sobotę 15 września r. b. o godz. 8.30** odbędzie się wielkie wieczory muzyki jazzowej. Udział biorą słynni kompozytorzy Artur Gold i Jerzy Petersburski, ich cały zespół orkiestrowy składający się z 10 osób oraz znakomici soliści L. Henrykowski i prof. Zinkow. W programie najnowsze szlagiery i duet na dwóch fortepianach. Szczegóły programu w afiszach.

Bilety do nabycia w kasie Sali Konserwatorium (Końska 1) od godz. 11 do 1 i od 5 do 7 w.

M A M O!

Pozostań młoda

Synowie i córki lubią młodo wyglądającą matkę—tak samo zresztą, jak mężowie. Nauka doszła obecnie do wniosku, że skóra marszczy się i starzeje jedynie przez stopniowy zanik Biocelu. Biocel jest żywotnym składnikiem, który utrzymuje młodzieńczą, jasną i piękną skórę. Może Pani odzyskać ten żywotny i odmładzający składnik i znów młodo wyglądać, przez zwykłe stosowanie nowego, znakomitego paryskiego Kremu Tokalon różowego.

Jakby zwiędła nie była Pani skóra i jak głę-

bokie by nie były na twarzy Pani ślady pozostawione przez wiek, niech Pani spróbuje użyć dziś wieczór jeszcze Kremu Tokalon różowego. Sześciuwy pienik jest gwarantowany w każdym wypadku, lub pieniądze zostają zwrócone.

Lekarz D-ta St. Gintułt - Gintytko

Powrócił z Litwy

Przyjmuje od 12 — 6 g. wiecz. oprócz świąt. Wieczorowe godz. według uprzednich zapisów.
Choroby jamy ustnej, zębów, sztuczne uzębienie, mostki i koronki.

Ul. Wileńska 22 vis a vis Apteki Miejskiej. tel. 15-16.

Dr. W. Wołodźko

Ordynator szpitala Sawicz

choroby

skórne i weneryczne

ul. Zawalna 22 tel. 14-42

powrócił.

CASINO

Dziś rewelacyjna premiera nowego sezonu! Najnowszy przebó, o którym mówi cały świat p. t. Wielka sensacja ekranu i sceny! Przewyższa wszystko dotychczas widziane! Film dla ludzi o zdrowych nerwach! Nad program: **Najnowsze dodatki dźwiękowe.** Seans: 4, 6, 8 i 10, 15 w.

HELIOS

Otwarcie sezonu! Największa erotyczna rewelacja produkcji SOWIECKIEJ 1934 roku według słynnego arcydzieła „GROZA” w wykonaniu artystów Moskiewskiego Teatru Artystycznego. UWAGA! Nad program: **Wielka Rewja Sportowa** na Pl. Czerwonym w Kremlu Moskiewskim w obecności rządu ZSSR. Honorowe bilety nieważne. Początek o godz. 4-ej. Ostatni seans 10,20

P A N

OSTATNIE 2 DNI. Ogromne powodzenie! Dziś najnowszy sukces produkcji „SOWKINO” — najpotężniejszy **ROSYSKI FILM** **OSTATNI ATAMAN ANNIENKOW** (Gardin, Ływanow i inni). Całkowicie w jezy rosyjskim Rosyjskie pieśni, muzyka i tańce! Nad program: To co olśniewa widza imponująca „Parada sportowa w Leningradzie” z udziałem 50.000 zawodników. — Wspaniały dodatek sowiecki. Niebawem Wilno ujrzy najnowsze dzieło „I CÓŻ DAŁEJ, SZARY CZŁOWIEKU?”

R O X Y

Rewelacja! — Sukces! Dziś! **„LUKSUSOWE KOBIETKI”** w rol. gł. Madge Evans. Wkrótce uroczyste otwarcie sezonu perłą produkcji „COLUMBIA” **„Karjera Anny Carver”** W rol. gł. bohaterka filmu „King Kong” **FAY WRAY** i bożyszcze kobiet „platynowy blondyn” **Gene Raymond** (bohater filmu „Szalona Noc w Zoo”). Film ten otwiera nową erę w kinematografii!

Teatr-Kino REWJA

Ceny od 25 gr. Otwarcie sezonu! Dziś najlepszy film z **HENRY GARATEM** NA SCENIE: „**Polka Negri**” arcywesoła komedia w 1 akcie. 2) „**COLOMBINA**” operetka W. Rapackiego. — **J. Grzybowska, Z. Winter, Wł. Orsza-Bojarski, St. Janowski, Adam Daal, T A N C E i EWOLUCJE** Italjano - Carneri.

OGNISKO

Dziś! Film, który pamięta się całe życie p. t. w rolach głównych: **GARY COOPER HELENA HAYES i ADOLPHE MENJOU.** NAD PROGRAM: **DODATKI DŹWIĘKOWE.** Pocz. seansów codziennie o godz. 4 p. p.

Potrzebna maszyna do pisanja

z długim walkiem systemu „Remington”, „Underwood” lub „Szmidt Premier”. Zgłosić się ul. Zamkowa Nr. 26 m. 1. w godz. od 9-ej do 3-ej.

Natychmiast

spowodu wyjazdu sprzedają się dwa domy z owocowym ogródkiem, 300 sążni² ziemi. Poręczkowska 6/5 — 2 W okolicy ulicy Kalwaryjskiej.

Kosmetyczna szkoła „Nowoczesna”

redaktora miesięcznika „Kosmetyka Nowoczesna” **Stefana Artymińskiego**, Warszawa, Nowy Świat 26. daje prawo otwarcia Gabinetu Kosmetycznego. Kurs czteromiesięczny. Wykładają lekarze wybitni specjaliści. Zapisy trwają. Programy bezpłatnie wysyłamy. Przyjeźdnym mieszkania. Opłata za kurs złotych dwadzieście

Do wynajęcia 2 duże pokoje

z wszelk. wygod. telef. frontowe wejście. Dow. się Trocka 11 m. 10

Poszukuję posady

służącej, posiadam b. dobre referencje. Łaskawe oferty kierować: ul. Mickiewicza 44, m. 35

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: Wilno, Biskupia 4. Telefony: Redakcji 79, Administracji 99. Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 2 — 3 ppoł. Sekretarz redakcji przyjmuje od godz. 1 — 3 ppoł. Administracja czynna od godz. 9½ — 3½ ppoł. Rękopisów Redakcja nie zwraca. Dyrektor wydawnictwa przyjmuje od godz. 1 — 2 ppoł. Ogłoszenia są przyjmowane: od godz. 9½ — 3½ i 7 — 9 wiecz. Konto czekowe P.K. O. Nr. 80.750. Drukarnia — ul. Biskupia 4. Telefon 3-40.

CENA PRENUMERATY: miesięcznie z odnośnikiem do domu lub przesyłką pocztową i dodatkiem książkowym 3 zł., z odbiorem w administracji 2 zł. 50 gr. Zagranicą 6 zł. **CENA OGŁOSZEŃ:** Za wiersz milimetryowy przed tekstem — 75 gr., w tekście 60 gr., za tekstem — 30 gr., kronika redak., komunikaty — 70 gr. za mm. jednoszp., ogłoszenia mieszkaniowe — 30 gr. za wyraz. Do tych cen dolicza się ogłoszenia cyfrowe i tabelaryczne 50%, w numerach niedzielnych i świątecznych 25%, zagraniczne 100%, zamiejscowe 25%. Dla poszukujących pracy 50% zniżki. Za numer dowodowy 15 gr. Układ ogłoszeń w tekście 4-ro łamowy, za tekstem 6-cio łamowy. Administracja zastrzega sobie prawo zmiany terminu druku ogłoszeń i nie przyjmuje zastrzeżeń miejsca.